CORNVCO-
PIAE IOANNIS
RAVISII TEXTORIS
Epitome,

Quæ res quibus orbis locis abundè proueniant, alphabetico ordine complectens.

VIRTVTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

VENETIIS, apud Ioannem Gryphium.
M D LXVII.

R. F.

Amphitryoniadem mouit Calydonius amnis
Fortia pro molli prœlia Marte gerens.
Non tulit Alcides inuictum tam malè uinci,
Qàm benè uictori Deianira fuit.
Dum fugit in formas, tauriq; in imagine pugnat,
Et uictus mugit trux Achelous humi,
Iam ſimul & pulchram cum cornu perdit amicam:
Non niihl at laudis frons lacerata dedit.
Fudit opes uarias pleno bona copia cornu,
Et ſacrata ſuis pendet ad uſque tholis.
Quam reparat Textor totum dum permeat orbem,
Omnia perluſtrans, ut meliora ferat.
Hos texit flores ſolus quos nouit Apollo,
Quosque ſuis ortis clara Minerua legit.
Victor Alexicacus domitor uirtute laborum
Pandit Textori, quò uia laudis eat.

AD DOCTISSIMVM uirum Blaſium Madronctum Rauiſii Textoris

EPIGRAMMA.

Nulla'ne librorum poterit ſatiare ſupellex,
Nulla tuam Blaſi bibliotecha ſitim?
Non adeò feruet, quem læſit aquatica dipſas,
Aut bibitis Hydrops inſaturatus aquis:
Vt tibi perpetuis ſtudiis furioſa cupido
Creſcit, & ad Muſas impetuoſus amor.
Si facis hoc, multo ut poſſis diteſcere lucro,
Magnarumq; tibi creſcat aceruus opum;
Deſine, te noſter poterit ſaturare libellus,
Sis licet immani Craſſus auaritia.
Omnia munifico dabit hæc tibi copia cornu,
Et Phrygio poteris ditior eſſe Mida.
Vis aurum & gemmas? eſt gemmis diues & auro.
Vis ferrũ & chalybem? ferrum habet,& chalibẽ.
Fingere uis ſtatuas? Bimaris dabit æra Corinthi.
Quæris habere roſas? floret ubique roſis.
Vis armenta? dabit Spartani armenta Galeſi.
Quæris mella? dabit quidquid Hymettus habet.

Vngere uis crines, uel corpus aromate? plena eſt.
Quæris aues? auibus plena & operta ſonat.
Quæris opes alias? Rhodium tibi proferet imbrem.
Vis ceraſos? ceraſis plurima ubique rubet.
Vis menſes? Mauri citrum tibi mittet Atlantis.
Pruna? dabit quidquid priſca Damaſcus alit.
Dat cedros Libani, dat, quas parit Ida, cupreſſos,
Cynnama, quæ mittit diues odoris Arabs.
Lucrini conchas, Graiæ Sicyonis alutam.
Hic dabit Argos equos, India diues ebur.
Electrum Aethiopes, fruges Cerealis Eleuſis,
Hybla fauos, flores Enna, uetusq́ue Samos.
Oſtrum antiqua Tyros, lanas imbelle Tarentum,
Saſſina lac, Memphis ſtamina, Sparta canes,
Ne tua maiores remorentur ſeria nugæ,
Hoc licet exiguo munere diues eris.
Non tot opes habuit Babylon, non priſca Corinthus:
Non tot ſceptiferi poſſidet arca Iouis.

CORNVCOPIAE Ioannis Rauiſii Textoris Epitome.

PRÆFATIO.

NOn uideo, unde ſequens opuſculũ (quod à rerum multitudine CORNVCOPIAE appellare libuit) commodius, ac decenter magis auſpicari liceat, quàm ab Auro. Scribit Plinius, Senatum Romanum longo tempore exiguum habuiſſe aurum: adeo, ut quum a Gallis capta urbe pax emeretur, non plus, quàm mille pondo dari potuerint. Homerus ſcribit, Viros olim crinibus aurum implicuiſſe: ut nunc frequens eſt, & peculiare Anglis, aureas catenas collo inuolutas oſtentare. Gallos cum auro pugnare ſolitos Torquàtus eſt indicio. In Quinctiorum familia aurum nec fœminas quidem habere moris fuit. Romani, auxiliares externos torquibus aureis donauere, ciuicos non niſi argenteis. Creuit paulatim omnium rerum luxuria, quum homines guſtato uoluptatis ſucco lapſi ſunt in ebrietatem. nam Bruti temporibus, mulieres pedibus aurum geſtare cœperunt, ne dum collo & digitis. Poppæa, Neronis uxor, ſoleas aureas ſuis equis feciſſe legitur. Antonius Triumuir corporis excrementa non niſi uaſis aureis excipiebat. Ferunt Agomencelum, Alexandri magni præfectum, aureis clauis crepidas ſuffixiſſe. Aureus nummus poſt annũ LXII. percuſſus eſt, quàm argenteus. Spartacus interdixit caſtris ſuis, ne quis aurum haberet, aut argentum. In Tygris alueo oppidum eſt Babytace, cuius incolæ mortalium ſoli aurum in odio contrahunt. Eſſeni quoque (ut idem teſtatur libro v.) ab occidentali litore ſine ulla fœmina & ſine pecunia digunt. quod utinam imitarentur noſtrates. non tot inſidiis humana uita circumueniretur. non eſſet tam fre-

quens uenenorum uſus. omnes maiore animi tranquillitate uiuerent, & profundiore dormirent ſomno. ceſſarent, quæ inde enaſcuntur, belli contagia, neque aliena proſperitas retorto limaretur oculo. Sed ſurdis cano. Si me rupero, quod iam inualuit malum, non ſolùm non abolebo, ſed ne minuam quidem. Aurum nihil igne deperit, propterea tutum eſt ab incendiis, & rogis durante materia: quinimmo quò ſæpius arſit, proficit ad bonitatem. Aurum ubi igne probatum eſt, uocatur obrizum & purum. ſi auro liqueſcenti gallinarum membra miſceantur, conſumunt illud in ſe, ita hoc uenenum auri eſt, inquit Plinius. Verrius apud eundem teſtis eſt, Tunica aurea triumphaſſe Tarquinium Priſcum. Nunc ueniendum eſt ad inſtitutum, dicendumque de iis locis, in quibus plurimum auri quondam repertum eſt.

LOCA DIVERSIS REBVS ABVNDANTIA.

Auro, & aurifodinis.

HIſpaniam metallis omnibus, ne dum auro abundare docet Plin. Metallis, inquit, plumbi, æris, argenti, auri tota fermè Hiſpania ſcatet. Et lib. 33. Vicena, inquit, millia pondo auri ad hunc modum annis ſingulis Aſturiam, atque Galleciam & Luſitaniam præſtare quidam crediderunt, ita ut plurimum Aſturia gignat. Item Strabo, Aurum, inquit, argentum, æs, ferrum nuſquam terrarum, neque tantum, neque tam probatum generari ad Tiberii uſque tempora compertum eſt.

Iberia pars eſt Hiſpaniæ, quæ intra Iberum fluuium continetur, quam aurifodinis claram eſſe, præter quæ iam diximus, docet etiam carmen Papinii lib. 3. Syl. ſcribentis: Quidquid ab auriferis eiectat Iberia foſſis.

Poſſidonius ſcribit M. Marcellum exegiſſe tributum ex Celtiberia Hiſpaniæ parte ad talenta DC. Ex quo conie-

ćturam facere eſt(inquit noſter Budæus) Celtiberinam gentem numeroſiſſimam fuiſſe, & pecunia abundantem. Eandem ob cauſam Catullus Celtiberiam uocat Cuniculoſam, id eſt Cuniculis,ſeu fodinis refertam, ubi ait: Cuniculoſæ Celtiberiæ fili.

Quis inficiabitur Toloſam, Galliæ oppidum, auri plurimum habuiſſe, quum Trogi teſtimonio, in eo reperta ſint auri centum & decem millia pondo, argenti quinquies decies centena millia? Quæ ſumma quanti ſit æſtimanda, hinc licet obſeruare; quòd ſingula pondo minoris centum aureis ſolatis æſtimari nequeant. Hoc autem oppidum quum Q. Cepio conſul diripuiſſet, quiſquis ex ea direptione aurum attigit, miſero cruciabilique exitu periit, inquit Gellius. unde natum Adagium, aurum habere Toloſanum, in Calamitoſos.

Dalmata regio eſt Illyrica, in qua aurũ inuentum eſt principatu Neronis, tanta quidem copia, ut quinquagenas quotidie libras effunderet. Statius libro 1. Syl. Robora Dalmatico lucent ſatiata metallo.

Dardæ populi ſunt Indiæ, auro fertiliſſimi, ut Setæ populi argenti. Plin. lib. 6. In eorum regione formicæ aurum ex cauernis egerunt; cuius raptores, ſi corripiant, lacerant.

Pangæus mons eſt Thraciæ, quem auri fertilem eſſe docet Herodotus in Polyhymnia. Hac iter (inquit de Xerxe loquens)præter eos montes à manu dextra relinquens montem Pangæum, magnum atque excelſum, in quo aurea ſunt & argentea metalla. Plin. ſcribit, auri metalla & conflaturam à Cadmo Phœnice in Pangæo monte reperta.

Capitalia, mons eſt Indię, auri itidem ferax. Plinius libro ſexto de Indo loquens: Narcæ, inquit, deinde quos claudit mons altiſſimus Indicorum, Capitalia. Huius incolæ alio latere auri & argenti metalla effodiunt.

Italiam auri fertiliſſimam fuiſſe contendit Virg. lib. 2. Georg. dicens: Hæc eadem argenti riuos, æriſque metalla Oſtendit uenis, atque auro plurima fluxit.

Clitarchus apud Plinium teſtis eſt Æthiopici maris inſulas adeò fuiſſe opulentes, ut in earum una incolæ equos ta lentis auri permutarent.

Laureos eſt regio Atticæ, auri uenis frequens, unde natum adagium, Noctuæ Laureoticæ: de pecuniarum copia. quoniam numiſmatis Laureoticis Noctuarum figura inſculpebatur. Hoc debemus Eraſmo.

Plinius lib.33. cap.3. ſcribit, Suanorum gentẽ auri copia uſq; adeò abundare, ut regnum ipſum uelleribus aureis, trabibusque & columnis aureis & argenteis ubique ſcateat.

Dathus fuit Thaſiorum colonia, quæ quòd auri uenas habuerit, prouerbio ſequenti locum fecit, Dathus bonorum. De conferta rerum opulentia, inquit Eraſmus.

Thaſus inſula (cuius incolæ Thaſij dicuntur) aurea quondam uocata eſt à copia auri, quod ibidem effodiebatur.

Inter loca auri feracia, non nulli etiam fluuii numerantur, ut Tagus Hiſpaniæ, Padus Italiæ, Hebrus Thraciæ, Pactolus Aſiæ, Ganges Indiæ. auctore Plin. lib.33. cap.4. Quibus adduntur Hermus, Iberus, Idaſpes. De Gange, Pamphilus Saxus de laudibus Veronæ: Sic Benace tuos æquant pater optime piſces, Diuitis ut fuluas marmora Gangis opes. Benacus nomen eſt lacus. De Hermo, Mart. lib.8. Non illi ſatis eſt turbato ſordidus auro Hermus, & Heſpero qui ſonat amne Tagus. Hinc opes Hermæ dicuntur à poetis. De Tago, Claudianus lib.1. in Rufin. Non Tarteſſiacis illum ſatiaret arenis Tempeſtas pretioſa Tagi. Item Plin. libro 4. cap.22. Tagus, inquit, auriferis arenis celebratur.

De pactolo, Claud. in Panegyri Probi: quantus per Lydia culta Deſpumat rutilas diues Pactolus arenas.

Iberus quoque Hiſpaniæ fluuius auri ramenta quandoque fertur habuiſſe. unde Claud. de conſulatu Manlii Theodori: Lentus Arar, Rhodanuſque celer, & diues Iberus.

De idapſe, Statius libro 8. Thebaid. Ceu modo gemmiferum thyrſo populatus Idaſpem.

Hytanis, flumen eſt Carmaniæ, portuoſum & auro fertile, inquit Plin. lib.6. cap.23.

Strabo ait Turditanorum, Hiſpaniæ populorum, gen-

tem fuiſſe opulentiſſimam, ut quæ a Carthaginienſibus quondam inuenta ſit præſepibus utens argenteis.

Aſtures populi ſunt Hiſpaniæ, Calæcis proximi, aurifodinis quondam nobilitati. Syl. Sed ſcelerum cauſas aperit deus, improbus Aſtur Viſceribus laceræ telluris mergitur imis, Et redit infelix effoſſo concolor auro.

Argento, & Argenti fodinis.

Prętet quæ iam diximus tota, ſunt & alia uenis argenti memorabilia. Strabo ait, Alyzones populos eſſe iuxta Pharnaceam inſulam, qui habent uenas argenti & ferri. Interpres Strabonis: Hinc & Alyzonas, Odiusque & Epiſtrophus una longinqua ex Alyba ducunt, argenti ubi uena eſt.

Alyba regio eſt non procul à Myſia, in qua Homerus ait eſſe argenti fodinas.

Sætas Indiæ populos argento abundare docet Plin. lib. 6. Fertiliſſimi, inquit, ſunt auri Dardę, Sætæ argenti. ſed omnium in India propè non modò in hoc tractu potentiam claritatemque uincunt Praſi, ampliſſima urbe, ditiſſimaque Palibotra.

Chryſas, & Argyras, idem Plin. Indiæ populos, facit auro & argento fertiles. quod etiam utriuſque dictionis etymologia comprehenditur.

Sardiniam argento fertilem eſſe, docet Architrenius illo carmine: India ebore, argento Sardinia, & Attica melle.

In Saxonia Salinæ ſunt uberrimæ. præterea argenti fodinæ apud Goſtardam oppidum, ab Othone primo inuentæ. auctor Volaterr.

In Auguſtudunorum, ſeu Eduorum diocœſi pagus eſt, Cithriacum nomine, frequentibus argenti fodinis clarus. Sunt & loca eidem agro uicina, itidem argenti uenis laudatiſſima, ut Mayerium, Calcimontium. Eſt & ibidem alius locus argenti feraciſſimus, Boquinium nomine.

Aere.

Politianus in Nutricia Amyclas uocat Æriſonas, quòd ære, ut coniicio, claruerint. ſic autem ſcribit: ceu maximus ille Æriſonas pedibus qui quondam inductus Amyclas.

Themeſe oppidum ęſt Cypri, in quo præſtantiſſima æris.

metalla fuiſſe, docet carmen illud Papinij lib. I. Sylu. Et queis ſe totis Themeſe dedit hauſta metallis.

Fuit & eiuſdem nominis oppidum in Bruttiis Italiæ, conditum ab Auſoniis (Latinis Thempſa dicitur) cui hanc metallorum laudem aſcribunt non nulli.

Corinthus urbs Achaiæ, à Siſypho latrone condita, uſque adeò æris præſtantia nobilitata eſt, ut eo facta uaſa in deliciis haberentur, aurique & argenti precium tranſcenderent. Vnde Corinthiarius à Tranquillo in Cæſare Auguſto uocatur amator huiuſmodi uaſorum immodicus. Ouid. lib. 6. Met. Orchomenosque ferox, & nubilis ære Corinthus. Plinius ait celebritatem æris eſſe in Aſia, fuiſſe quondam in Campania, nunc eſſe in Bergomatium agro.

Idem Plin. ſcribit in Cariſto inſula, marmoris optimi ferace, æs primùm repertum fuiſſe.

In Dodona Moloſſorum ciuitate fuit oraculum, & officina æris præſtantiſſimi: quod quum optimè reſonaret, fecit locum prouerbio, Ære Dodonæo loquacior.

Armentis.

Galeſum, fluuium Calabriæ, armentis abundare arguit Statius l. 2. Syl. dicens: Et Lacedæmonii pecuaria culta Galeſi.

Britanniæ (quæ nunc Anglia dicitur) terra eſt frugifera, pecore abundans, auro, argento, ferro, plumbo, pellibus, mancipiis, canibus etiam uenaticis, ut inquit Strabo. Cicero tamen in epiſt. ad Treb. ei tantam ſterilitatis notam inurit, ut ne ſcrupulum quidem argenti in ea reperiri dicat. At nunc res aliter ſe habet.

Gellius lib. xi. c. I. Noct. At. Coniectare, inquit, ob eandē cauſam poſſumus, ꝙ Italia olim eſſet armētoſiſſima, multáq; (quæ appellatur ſuprema) inſtitutam in ſingulos dies duarū ouiū, & xxx. boū pro copia ſcilicet boū, proq; ouiū pænuria.

De Calabria, Horat. lib. I. Ode 3. Non æſtuoſæ grata Calabriæ Armenta, non aurum, aut ebur Indicum.

Thraciam abundare armentis docet Seneca in Troade, Melior q; fœtu, Fortis armentis lapidoſa Thrace.

Augies, Apollinis filius, fuit Armentorum multitudine ditiſſimus. Vnde natum Adagium, Augiæ ſtabula repurgare.

Habuit Iob Idumæus ſeptem millia ouium, tria camelo.

rum, quinquaginta iuga boum, quingentaſque aſinas.

Erithræa inſula eſt Hiſpaniæ, quam Strabo ait tantæ fecunditatis eſſe, ut pecudes pabuli copia ſit neceſſe excreatione ſanguinis purgari.

Aſparagis.

Aſparagus dici poteſt uirgultum, ſeu herba in uirgulta & caulem creſcens ab aſperitate: uel Aſparagus externa lingua ſignificat fruticem. Hoc autem frutice Rauennam & Germaniam abundare docet Plin. lib. 19. De Rauenna Martialis in Xeniis: Mollis in æquorea quæ creuit ſpina Rauenna, Non erit incultis gratior Aſparagis. Suetonius ſcribit Cæſarem ad exprimendam rei alicuius uelocitatem conſueſſe dicere, Velocius quàm Aſparagi coquantur. Hic frutex à Plinio uocatur Corruda.

Aſinis.

Aſinos optimos Arcadia, & in Italia Reate mittunt. Plinius. quos propterea Peloponneſiaci illinc ſibi emebant. Varro lib. 2. de Re ruſt. cap. 1. Hoc enim, inquit, nomine aſini Arcadici in Græcia nobilitati, in Italia Reatini uſq; eò, ut mea memoria aſinus uenierit ſeſtertiis millibus LX. & unæ quadrigæ Romæ conſtiterint quadringentis millibus.

Antron fuit Theſſaliæ ciuitas, nomen inde ſortita, quòd cauernis & ſpecubus abundaret. Illic aiunt aſinos inſigni quondam magnitudine fuiſſe. Vnde prouerbium effluxit, Antronius Aſinus.

Plinius libro 8. cap. 30. ſcribit in Africa multitudinem eſſe aſinorum ſylueſtrium. Idem ait aſinos cornu armatos in India reperiri.

Aluta.

Sicyon urbs fuit in Achaia non procul Corintho, in qua, teſte Cic. calcei molles & muliebres fieri ſolebant. Vnde Aluta Sicyonia dicitur. Bapt. Pius lib. 4. Eleg. Aut ſibi ſi modicos Sicyonia uinxet Aluta, Æthereos pellis aut heredoſa pedes. Eſt autem Aluta corium, quo calcei fiunt. Hic Alutarij dicuntur calceolarii.

Amomo.

Amomum herba eſt ſeu arbuſcula odoris ſuauiſſimi, in Aſſyria frequens & Armenia. Virgil. Æclog. 4. Aſſyrium

uulgò naſcetur Amomum. Amomum Armenium eſt optimum, deinde Medicum, poſtea Ponticum. Plinius Naſcitur, inquit, in Armeniæ parte, quæ uocatur Otenæ, & in Media, & in Ponto.

Arboribus.

In Fortunatis inſulis arbores ſunt tantæ proceritatis, ut ad CXLIV pedes inoleſcant. Plin. lib.6. cap.23.

Sunt & in India arbores adeo proceræ, ut ſagittis ſuperari nequeant. Hæc facit ubertas ſoli, temperies cæli, aquarum abundantia. Pli. lib.7. Idem lib.5. ait, imas Atlantis radices denſis altisque repletas ſyluis, incognito genere arborũ, quarum enodi nitore ſpectabilis ſit proceritas. Frondes cupreſſis ſimiles, tenuique lanugine opertę, quibus addita arte ueſtes Bombyci ſimiles confici ualeant.

Cyrenaicus quoque ager arboribus fertilis habetur, inquit idem Plinius lib. 5.

In Hercynia ſylua tanta eſt arborum multitudo, tanta roborum uaſtitas, ut idem Plin. lib.16. dicat, colles occurſantium inter ſe radicum attolli repercuſſu.

Caucaſum montem arboribus abundare innuit Proper. lib.1. Et nemus omne ſatas intendat uertice ſyluas, Vrgetur quantis Caucaſus arboribus.

Apibus.

Peruulgatum eſt ex lectione poetarum, Hyblam Siciliæ, Hymettum Atticæ montes apibus & mellis optimi copia abundare. De Hybla Ouidius: Quot lepores in Atho, quot apes paſcuntur in Hybla. Martial. lib.7. Paſcat & Hybla meas, paſcat Hymettus apes. Eadem ratione Hymettus Florens Lucretio, Dulcis Iuuenali, & Val. Flacco, Olens Statio dicitur.

Apris.

Hoc argumento poetæ Erymanthum Arcadiæ montem apris abundare dicunt, quòd ibidem Hercules furioſum illum, & memorabilem aprum interfecerit. Vnde Stroza filius in uenatione: Amphitryoniades in monſtrifero Erymantho Fulmineum ſic preſſit aprum.

Auibus.

Scribit Plinius lib.6. Fortunatas inſulas, & copia po-

morum, & auium omnis generis abundare. Vide cap.32.

Peneus fluuius eſt Theſſaliæ, undis lucidis amœnus, uiridanti riparum gramine, & canoro auium concentu.

Arcubus.

Omnes ferè populi Orientales arcu & ſagittis claruerunt, quibus annumerãtur Scythæ, Getæ, Cretẽſes. De Armenia Lucan.l 8. Armeniosq; arcus Scythicis intendite neruis.

De Ithyra urbe Parthiæ, in Tauro ſita, idem Luca. lib.7. Tũc & Ithyræi, Mediq;, Arabesq; ſoluto Arcu turba minax, nuſquam rexere ſagittas.

De Cidone, urbe Cretæ, Horatius lib.4. Carm. Primus ue Teucer tela Cidonio Direxit arcu. Item Virgilius in Bucol, Ire libet, Partho torquere Cydonia cornu Spicula.

De Gortyna, urbe Cretæ, Ouid. lib.7. Met. Nec Gortyniaco calamus leuis exit ab arcu.

Arenis.

Æthiopia ſcatet arenis, iuxta Marulli teſtimonium, dicentis: Nec te peruſti minuit, aut feruor ſoli, Diuesque arenarum Æthiops.

Hammanientes, Cyrenaicæ regionis populi, undique arenis circundantur, Plin. lib.5. cap.5.

Arundinibus.

Ouidius lib.5. Faſt. uocat Tybrim arundiferum, ab Arundinibus, ubi ait: Tybris arundiferum medio caput extulit alueo. Eadem ratione Catullus uocauit Gnydon arundinoſam: Quæque Ancona, Gnydonque arundinoſam Colis.

Scribit Plin. lib.7. in India eſſe arundines tantæ proceritatis, ut ſingula internodia alueo nauigabili ternos interdum homines ferant. Idem, Arundini, inquit, Indicæ arborea amplitudo: nauigiorum etiam uicem præſtant ſingula internodia, circa Aceſinem amnem maximæ naſcuntur. Diodorus in tertio oſtendit Indorum regis Staurabatis potentiam in nauigiis non paruam conſtitiſſe, quæ ad quattuor millia ex arundinibus fluuio accommodanda aduerſus Semiramidis uires confecit. Ferunt enim (inquit idem auctor) flumina, locaque paluſtria arundinum copiam, ita

craſſarum habere, ut nequaquam eas homines ulnis amplecti queant. Ex his naues optimæ fiũt, propter arũdinũ robur.

Aulæis.

Babylonii primi omnium diuerſos colores picturę intexuerunt, unde & Plautus Babylonica uocat Peripetaſmata, & Ioſephus Aulæum Babylonium. Martialis quoque lib.8. Non ego prætulerim Babylonica picta, ſuperbè Texta, Semiramia quæ uariantur acu.

In Sarra Phœniciæ urbe (quæ alio nomine Tyros appellatur) claruit uſus purpuræ. unde & Virgilius Sarranum uocat Oſtrum lib. 2. Georg. Vt gemma bibat, & Sarrano dormiat Oſtro. Eadem ratione Iuuenalis Aulæa uocat Sarrana.

Claruit & Aulæis Pergamus urbs Aſiæ, quæ eius loci rex Attalus reperiſſe dicitur. unde & Attalica dicuntur. Sylius lib.14. Quæ radio cælat Babylon, uel murice picto Læta Tyros, quæque Attalicis uariata per artem Aulæis ſcribuntur acu, aut Memphitide tela. De his intellexit Horatius dicens, Attalicis condicionibus Nunquam dimoueas, ut trabe Cypria Mirtoum pauidus nauta ſecet mare.

Lucretius quoque Aulæa commendat Britannica.

Augurio, & Haruſpicio.

Apud Etruſcos augurii primùm & haruſpicii diſciplina fertur claruiſſe, eiusque inuentor extitiſſe Tages. quam poſtea Romani ab eiſdem ſuſceperunt. Sid. in 3. Panegyr. Quid rogo biſſeno mihi uulture Tuſcus haruſpex portendit? Vit. lib.1. de Architectura, Id autem Etruſcis haruſpicibus diſciplinarum ſcriptis ita eſt dedicatum.

Aceto.

Acetum in Ægypto ex Mareotico uino fiebat tanta quidem præſtantia, ut in maiore precio, quàm ipſum uinum eſſet. Martialis, Amphora Niliaci non ſit tibi uilis aceti, Eſſet quum uinum, uilior illa fuit. Eandem ob cauſam Codrus Vrceus libro 2. Syl. acetum uocat Pharium, dicens; Hic ſalis, hic Pharij ſeruatur copia aceti.

Attagenis.

Attagena, ſeu Attagem; auis eſt inter raras quondam epulas habita, ſed præcipui in Ionia saporis. auctor Plin.

Vnde Mart. Inter ſapores fertur alitum primus, Ionicarum guſtus Attagenarum. Fuit autem hæc auis frequens in Ionia. Plinius, Attagem maximè Ionius celebratur, uocalis aliàs, captus uerò obmuteſcens, quondam exiſtimatus inter raras aues. Horatius in Epodo: Non Afra auis deſcendat in uentrem meum, Non Attagen Ionicus iucundior.

Aromate.

Abundat Perſarum regio Aromate. unde Quinctianus in Cleopoli, Perſica Aromatibus ualidis Germania fabris.

Abſynthio.

Abſynthium herba eſt amara, uim habens calidam & ſtypticam. Potum ſtomacho prodeſt ad dolores corporis. Laudatiſſimum naſcitur in Ponto. Ouid. lib. 5. de Triſt. Cana prius gelido deſint abſynthia Ponto.

Abſynthus, urbs eſt Thraciæ, quæ nomen ſumpſit à copia abſynthii ibidem creſcentis, quo oues paſcuntur in regione Pontica felle carentes.

Naſcitur quoque abſynthium laudatum in Macedonia, & Tauro monte.

Eſt & unum genus, quod Santonicum dicitur, à Galliæ ciuitate. de quo uidetur intellexiſſe Mart. Santonica medicata dedi mihi pocula Virga. Plin. ait laudatiſſimum reperiri in Thapoſyri Ægypti.

Aſpidibus.

Aſpides ſerpentes ſunt frequentes in Ægypto, hebetibus oculis, eiſdemque in temporibus fixis. Venenum habent; quo ſiquis percuſſus fuerit, nunquam euadit, niſi uulnere altius reſciſſo. Earum imagine utebantur Ægyptij reges in ſuis Diadematibus. unde Val. Flaccus libro 4. Argon. Iamque Aſpide cincta comas, & ouanti perſona ſiſtro. Lucanus lib. 4. Pharias uocat Aſpidas, id eſt Ægyptias, ubi ait: Aſpidas ut Pharias cauda ſollertior hoſtis Ludit, & iratas incerta prouocat umbra.

Attilis piſcibus.

Attili ſunt piſces, qui inertia pingueſcunt. ſunt autem frequentes in Pado, adeò ut ad mille quandoque libras capti ſint, qui niſi iugis boum extrahi potuerunt.

Anguillis.

Anguillæ piſces ſunt admodum lubrici, & uolubiles, qui octonis uiuunt annis, durantque ſine aqua ſenis diebus Aquilone ſpirante. capiuntur plurimæ in lacu Bænaco hyemato, & in tanta mirabili multitudine, ut in excipulis eius fluminis, ob hoc ipſum fabricatis, ſingulorum millium globi reperiantur.

Scribit Plinius, Anguillas in Gange reperiri tam inuiſitata magnitudine, ut tricenos pedes impleant. cuius teſtimonium confirmat Solinus.

Ælianus apud Volater. ſcribit, in Timauo optimas, ac præpingues capi. Alii palmam lacui Vulſinienſi tradunt.

Scribit Plutarchus in Timoleone in limoſis locis iuxta Syracuſas ingentem anguillarum multitudinem paſci, adeò ut piſcari uolentibus lata adſit præda.

Auratis piſcibus.

Aurati piſces ſunt, qui à Græcis Chryſophryes appellãtur. In maris refluxu frequentes ueniunt ad Actium Epiri oppidum, ibique in locis arenoſis ad ſubnaſcentium arborum radices & latebras occultantur, & a peritis facilè capiuntur. Horum piſcium uiuaria primus inſtituit Sergius Orata, nomen inde conſecutus.

Anthiis piſcibus.

Anthiæ ſunt piſces naſo adunco, teſtudineo corpore, qui pennas habent, quas auium more, & uolanti ſimiles pandunt. Reperiuntur autem in mari rubro, lupi magnitudine. ſunt & frequentes prope Cheledonias inſulas Aſiæ.

Aſteriadibus.

Aſterias auis eſt docilis, humanæ uocis, & uerborũ imitatrix, quam plurimam habet Ægyptus.

Aſpalacis animalibus.

Aſpalacus eſt animal, quod ſola Bœotiorum terra fert. à qua translatum ſtatim perire dicunt. frequens eſt tamen apud Orchomenios.

Alcibus.

Alces ſunt animalia, figura & pellibus capris ſimilia, uerùm maiore aliquanto, crura habent ſine nodis & articulis, quare arboribus ſtantes adhærent in ſomno. Reperiuntur in

tur in Syluis Germanorum.

Alumine.

Alumen dicitur terræ ſalſugo, à lumine, quòd lumen coloribus tingendis præſtet. inuenitur nigrum, & album, liquidum, & ſpiſſum. inuenitur in Aegypto, ac in Melo inſula, & Macedonia. Volaterranus ait fodi in Etruria, in agro Maſſano & Volaterrano.

Acacia herba.

Acacia herba eſt, membris medens luxatis, quæ naſcitur in Aegypto, Cappadocia, & Ponto.

Aconito.

Aconitum herba eſt, quæ, ut fabulantur poetæ, ex Cerberi ſpuma uenenum contraxit efficaciſſimum, quo tempore Hercules monſtrum ab inferis ad ſuperos eduxit. Aliqui dictum putant ab Acone portu Heracleæ; qui prouentu malorum graminum uſque adeò celebris fuit, ut noxiæ herbæ Aconita illic nominata ſint, licet alias deriuationes ponant plurimi. Volaterranus ait naſci in Italia.

Alypio herba.

Alypium herba eſt fruticoſa, & ſubruffa, flore nigro, quæ naſcitur in maritimis Africæ.

Aneſo herba.

Aneſum ſemen eſt Apio ſimile, uim habens calefactoriã. frequens eſt in Syria.

Arinea fruge.

Arineam Volaterranus inter fruges enumerat, quam ait frequentem eſſe in Gallia, & Italia.

Aloſis.

Aloſæ piſces ſunt oblongi, de genere Clupearum, qui alio nomine Chryſſæ dicuntur. Ferunt laudatiſſimas eſſe in Tiberi.

Aloe.

Aloe herba eſt ſucci amariſſimi. unde Iuuenalis, Plus aloes, quàm mellis habet. Naſcitur in India plurima. Eius quoque gummi uenit etiam ex Arabia, & Aſia, ad conglutinanda uulnera utiliſſimum.

Aſphalto frutice.

Aſphaltus frutex eſt ſpinoſus, & odoratus, quo utuntur unguentarii ad unguentorum ſuccum. Naſcitur apud Iſtrum & Niſyrum in Syria, & Rhodo.

Agarico.

Agaricum frutex eſt itidem odoratus, frequens in Cilicia, & apud Sarmatas.

Achate gemma.

Achates gemma eſt uario colore, partim retinens Iaſpidis uitreum, partim Sardi ſanguineum, partim Smaragdi fulgidum. Dedit autem nomen Achati fluuio Siciliȩ, quòd frequens ibidem reperiatur.

Artificibus.

Plinius lib.6. de Meroe loquens, Cæterum, inquit, quum potirentur rerum Æthiopes, inſula ea magnæ claritatis fuit. Tradunt armatorum CC. millia dare ſolitam, Artificum quattuor millia alere.

Alabaſtro.

Alabaſtrum genus marmoris perlucidi, quo antiquitus uaſa fiebant unguentaria. Naſcitur autem in India, circa Thebas Ægyptias, & Damaſcum Syriæ. Habebat & Sparta uiride cunctis hilarius. Dicimus & Alabaſter. Cicero libro 2. Quæſt. Acad. Quibus etiam Alabaſter plenus unguenti putere uidetur. Item Alabaſtrites. Plin. libro 36. Hunc aliqui lapidem Alabaſtritem uocant, quem cauant ad uaſa unguentaria. De Alabaſtro Martial. lib.11. Quod Coſmi redolent Alabaſtra focique deorum.

Auripigmento.

Auripigmentum foditur in Syria ad uſum pictorum, in ſumma tellure, auri colore, ſed fragili, lapidum ſpecularium modo. Plinius lib.33. cap.4.

Aliis rebus.

Amaranthum Plinius lib.17. ait laudatiſſimum naſci in India, & in Syria.

Arctionem herbam reperiri in Creta.

Amphitanem gemmam in India.

Acerem arborem in Iſtria.

Abietem in Vogeſo monte, Corſica, Bithynia, Ponto

Macedonia. Sunt & abietes in Cypro cxxx. pedum longitudinis: craſſitudinis uerò ad trium hominum complexum. Germaniæ prædones ſingulis abietibus cauatis nauigant, quarum quædam xxx. homines ferunt.

Alica ſpecies eſt panis, quam ex Piceno probat Plin.

Ambrotonum herbæ genus, laudatiſſimum habet Sicilia; deinde Gallia.

Amaracum Cyprus. Accipitres Maſſilia.

Aſſarum unguentum, Pontus, & Phrygia.

Buxys.

Cytorum Paphlagoniæ, Olympum Macedoniæ, Pyrenæos item & Corſicam Buxis abundare docet Plin. lib. 6. cap. 17. Buxus, inquit plurima Pyranæis, ac Cytoro montibus, ac Berecynthio tractu. Craſſiſſima in Corſica florem non ferendo. Hæc in Olympo Macedoniæ gracilior, ſed breuis. De Cytoro Virg 2. Georgic. Et iuuat undantem Buxo ſpectare Cytorum. Propterea pecten (quo diſcernuntur, & comuntur capilli) proprio epitheto appelpellatur Cytoriacus, quòd Buxo fiat, quam in Cytoro frequentem eſſe diximus. Ouid. libro 4. Metam. Sæpe Cytoriaco diducit pectine crines.

Aſpagones populi ſunt in India, quos Plin. lib. 6. cap. 2. ſcribit Vitis, Lauri, Buxi, & pomorum omnium eſſe ferciles.

Baccis fructibus.

Bacca dicitur fructus Lauri, Oliuæ, Myrti, & aliarum euiuſmodi arborum, quò Sycionem urbem Achaiæ abundare docet Ouid. lib. 4. de Ponto, dicens: Africa quot ſegetes, quot Tmolia terra racemos, Quot Sicyon baccas, quot parit Hybla fauos. Virg. lib. 2. Georg. Venit hyems, teritur Sicyonia bacca trapetis.

Idume, urbs Syriæ, baccis & arboribus, baccas ferentibus, abundat. Pontanus de hortis Heſperidum: Quæque & Idumæas mittunt palmaria baccas.

Arimpæi populi ſunt ultra Riphæos montes, apud quos tanta eſt baccarum copia, ut illis etiam uiuant.

Baccis gemmis.

Eſt & Bacca nomen Gemmæ, frequentis apud Gangem Indiæ fluuium. Pontanus in Lepidina: Dona ferunt auro

grauida, & Gangetice bacca.

Bombyce.

Bombyx dici poteſt ſubtiliſſima tela, quam eiuſdem nominis uermes in India conficiunt Aranearum more. reperitur autem apud Orontem fluuium laudatiſſima. Salmonius, Alter Orontæa radiat ceruice decorus, Alterius roſea fronte coruſcat Onyx. Bap. Pius lib.3. Eleg. uſus eſt in maſculino genere, dicens: Protegit obſcurus radiantia tempora Bombyx. In hoc Propertium imitatus.

Plinius laudat Bombycem Aſſyriam, qua uiri fœminis ceſſerunt, quum uiros etiam non puderet, has ueſtes induere propter onera æſtiua. In tantum (inquit ille) a lorica geſtanda diſceſſeront mores, ut oneri ſint ueſtes.

Arabia (quam ab omnium deliciarum ubertate felicem uocamus) Bombyce quoque abundat. Propertius lib.2. Nec ſi quæ Arabia lucet Bombyce puella. Hinc Bombycinæ uocantur ueſtes illæ molliſſimæ. Iuuenalis, Cuius Delicias & panniculus Bombycinus urit.

Belluis.

Horatius lib.4. Carm. uocat mare Belluoſum à belluarum, quibus abundat, multitudine, ubi ait: Te Belluoſus, qui remotis obſtrepit Oceanus Britannis.

Dyardenes fluuius (inquit Curtius lib.7. de geſtis Alexan.) minus celeber auditu, quia per ultima Indiæ currit. Cæterùm non Crocodilos modò, ut Nilus, ſed etiam Delphines, ignotaſque aliis gentibus belluas alit.

Bobus.

Celaduſam Plin. lib.3. cap.26. facit inſulam Meſiæ intra ſurium, bobus & capris laudatam.

Taurominium mons eſt Siciliæ, bobus plurimis abundans, qui propterea Taurominitani dicuntur, ut Carybdis Taurominitana.

Aelianus apud Volaterranum ſcribit, boues eſſe in Phœnicia tanta magnitudine, ut à ſtantibus mulgeantur. idem ait apud mare rubrum boues cornibus flexibilibus eſſe: apud Myſos ſine cornibus naſci: in India curſu cum equis contendere publico ſpectaculo. In Lybia boues eſſe agreſtes,

equis non inferiores curſu. Apud Crathera, item Clitumnum Vmbriæ fluuium armenta ex nigris alba fieri. In Euboia omnes ferè boues albos naſci. Tauros Aethiopum agreſtes cornua aurium modo mouere.

Campania albos & exiles gignit, Vmbria uaſtos, Etruria albos & ad opera fortes, Apenninus uegetos, ac labori aptiſſimos.

Balſamo.

Balſamum arbuſcula eſt aromatica, cuius lignum Xylo bal ſamum, ſuccus Opobalſamum dicitur. Plin. lib.12. Omnibus, inquit, odoribus præfertur Balſamum uni terrarum Iudææ conceſſum. Producitur & in ualle Syriæ, arbore mali Punici magnitudine, ramis multis, folio rutæ ſimili, candido tamen & perpetuò uirente: fructu ſimili Terebintho.

Bitumine.

Is, urbs eſt diſtans à Babylone itinere octo dierum, apud quam fluuius eſt eiuſdem nominis, ex quo Bitumen toti Babyloni quondam ſubminiſtrabatur.

De Aſphaltite Syriæ lacu Plin. lib.27. Quin & bituminum, inquit, ſequax alioqui, & lenta natura, in lacu Iudææ, qui uocatur Aſphaltites, certo tempore anni ſupernatans, nequit ſibi auelli, ad omnem contractum adhærens, preterquam filo, quod tale uirus infecerit. Item lib.2. Nihil, inquit, in Aſphaltite Iudææ (qui bitumen gignit) mergi poteſt. Et libro 5. Aſphaltites nihil præter bitumen gignit.

Ammianus Marcellinus lib.22. Citra omnes, inquit, propinqua eſt nobilis Aſſyria. nunc omnis appellatur Syria, ubi inter baccarum uulgariumque abundantiam frugum, Bitumen naſcitur prope lacum Soſingitem, cuius alueo Tigris uoratus fluenſque ſubterraneus percuſis ſpatiis longis emergit.

Inter cetera laudatur Bitumen illud, quo Semiramis coctiles Babylonis muros conſtruxit. unde Ouid. lib.4. Met. ubi dicitur altam Coctilibus muris cinxiſſe Semiramis urbem.

Nympheus mons eſt ardens, cuius crater Bitumen egerit omni bitumine dilutius.

Beryllis.

Beryllus lapillus eſt pallidus & tranſparẽns, Smaragdo ſimilis, qui ſemper ſexangula figura, artificum opera politur, quoniam hebeſcit, niſi color repercuſſu angulorum excitetur. unde Iuuenalis Sat.5. Beryllos inæquales uocat; ubi ait: ipſe capaces Heliadum cruſtas, & inæquales Beryllos Virro tenet Phialas. Beryllos India gignit, raro alibi repertos, præterquàm in Phœnicia; ubi etiam adinueniuntur.

Byſſo.

Byſſus dicitur genus lini ſubtiliſſimi, quo pretioſiſſimæ ſunt Veſtes, que Byſſinę appellantur. Byſſus in Iudæa pręcipuus naſcitur teſte Ioſepho; ſecundus in Elide Græcię ciuitate. colore inferior Iudaico; ſed tenuitate præſtantior

Bulbis.

Bulbus à Romanis dicitur Allium agreſte: alij Allium marinum uocant. Caulem & folia habet Lilio ſimilia. Venerem excitare fertur. Mart. in Diſt. Quum ſit anus coniux, & ſint tibi mortua membra; Non aliter Bulbis, quàm ſatur eſſe potes. Nec aliam ob cauſam bulbos ſalaces uocat lib.3. dicens: Sed nihil erucæ faciunt, bulbique ſalaces. Col. lib.11. Quæque uiros acuunt, armantque puellas; Iam Megaris ueniant genitalia ſemina bulbi.

Bulbi Megarenſes præcipuam obtinent palmam, quos propterea Cato Megaricos uocat; & multum celebrat, teſte Plinio lib.19. cap 5.

Idem Plinius ibidem ait Bulbos ſponte naſci, &. copioſiſſimè in Balearibus, Ebuſoque inſulis, ac per Hiſpanias. poſt hos in Africa nati maximè laudantur. ſed & in Præneſtinis campis ſponte naſcuntur; ac ſine modo; in Remorum aruis.

Balænis.

Balænas alit Indicum mare, quintuplo Elephantis magnitudinem excedentes. Plinius lib.9. cap.3. ait quaſdam reperiri quaternum iugerum.

Balano.

Balanus arbuſcula eſt, ſeu herba unguentaria & aromatica; frequens in Troglodytis, Thebaide, & Arabia.

Biſontibus.

Biſon animal eſt deforme iubarum prolixitate, & reliquo corpore. De quo Mart. lib. 1. Illi ceſſit atrox Bubalus atque Biſon. Et alibi, Turpes eſſeda quod trahunt Biſontes. Hoc animal gignit Scythia & Germania, quæ tamen fructum inopia pauciſſimis abundat animalibus.

Bubalis.

Bubalus animal eſt ceruicem habens uitulo ſimilem, unde & nomen ſumpſit. reperitur autem in Africa.

Bonaſis.

Bonaſus animal eſt iuba equina, cætera tauro ſimilis; cornibus inter ſe adeò reflexis, ut pugnæ ſint inutilia. Gignitur hoc animal in Pœonia, monte Meſapo. Volaterranus ait Bonaſorum uenationem hodie cerni in Luſitania.

Habet Buccardiam gemmam Babylon.

Buteones aues, Baleares inſulæ.

Bedellium arborem Scanthrum mons Scythiæ.

Croco.

Corycus oppidum eſt Ciliciæ, ubi Crocus naſcitur raræ bonitate & felicitate, qui propterea Corycius uocatur. Horatius lib. 2. Serm. Corycioque croco ſparſum ſtetit. Plin. lib. 21. Prima nobilitas, inquit, Cilicio croco, & ibi in Coryco monte: deinde Lycio, monte Olympo: mox Centuripino Siciliæ: aliqui Phlegræo ſecundum locum dedere. Virg. in Battarum: - & hic Cilicio Crocus editus aruo. Lucan. lib. 9. Vtque ſolet pariter totis ſe effundere ſignis Corycij preſſura Croci. Mart. lib. 11. Vltima Corycio quæ cadit aura Croco.

In Tmolo quoque monte Ciliciæ, uel (ut aliis placet) Lydię, Croci & quidem optimi copia eſſe memoratur. Virg. li. 1. Georg. Non ne uides, Croceos ut Tmolus odores, India mittit ebur, molles ſua tura Sabæi? De hoc intellexit Lucr. lib. 2. dicens: Et quum ſcena croco Cilici perfuſa recens eſt.

Habet & Sicilia Crocum præſtantiſſimum, licet Corycio fortaſſe uiliorem: unde Statius lib. 2. Syl. Et tenues Arabum reſpirant gramine Syluæ, Sicaniiſque crocis.

Canibus.

Canaria una eſt earum inſularum, quas Fortunatas, à

rerum copia, uocamus. Hæc à multitudine canum ingentis magnitudinis nomen ſumpſit. Plin. lib.6.

Amyclis (quæ ciuitas eſt Laconiæ) canes optimi fuiſſe dicuntur. Virg. lib.3. Georg. Armaq;. Armyclæumque canem, Craſſamq; pharetram.

Moloſſia quoque, & Epirus partes ſunt Laconiæ, optimis canibus abundantes. Virg. in Cul. Illum Scylla rapax canibus ſuccincta Moloſſis. Item Horat. lib.2. Serm. Simul domus alta Moloſſis Perſonuit canibus. De Epiroticis Varro lib.2. de re ruſt. cap.9. Itaque à regionibus, inquit. appellantur Lacones, Epirotici, Salamantini. Tanta fuit huius loci canum bonitas, ut apud ſuos ſepulcra meruerint. unde Stroza fil. ſuos de more Moloſſa uetuſto Condit terra. canes, cineres nec lædit opertos.

Celebrantur & canes Vmbriæ, quæ eſt pars Italiæ. Syllius libro 3. Ceu pernix quum denſa uagis latratibus implet Venator dumeta Lacon, aut erigit Vmber Nare ſagax è calle feras.

Seneca in Hippolyto commendat Spartanos, ubi ait: At Spartanos (genus eſt audax Auidumque feræ) Nodo cautus propiore liga.

In Melita inſula (quæ eſt inter Corcyram & Illyricum ſita) canes ſunt admodum parui, qui habentur in deliciis, adeò ut mulieres maiorem illis, quàm maritis habent honorem. Hinc adagium, Canis Melitæus, quum quis ad uoluluptatem nutritur, non utilitatem. Plinius in fine tertij, Inter Corcyram, inquit, & Illirycum Melita: unde catulos Melitæos appellari Callimachus auctor eſt.

Creta.

Creta dicitur tenas quædam terra. qua fullones in abluendis maculis uti conſueuerunt. Omnium præſtantiſſima fuit in Creta inſula, à qua nomen traxit. Hac etiam abundat Cymolus inſula, quæ propterea Cymolia dicitur. Cuius duo eſſe genera ſcribit Plin. lib.36. cap.16. Candidum ſcilicet, & ad purpuriſſum inclinans.

Crete quandoque utuntur Figuli: unde Varro lib.3. de re ruſt. Figlinam uocat. At quod extat ulcus, inquit, figlina illiniunt creta, Figularem Col. lib.7. & Cymoliam. Cre-

ta Cymolia ex aceto linas, inquit. Item, Solet etiam ipſum animal uiuum creta figulari circumdari.

Crocodilis.

Crocodilus animal eſt quadrupes, ex ouo in miram excreſcens magnitudinem, ut qui duos & uiginti cubitos impleat. Quattuor menſes hiemales non comedit, lingua caret, uiuit in terra, & in aqua. Crocodilis autem abundat in primis Nilus. unde Plin. lib.8. Crocodilum, inquit, habet Nilus, quadrupes malum, & terra pariter, ac flumine infeſtum. Mart. lib.3. Cui comparata rictibus tuis ora, Niliacus habeat Crocodilus anguſta.

Ombitæ populi in Ægypto hoc animal adorant, eiq́ue ſacros dies faciunt, ac lætantur liberos ſuos ab eo deuorari.

Habet Indus fluuius Crocodilos. unde Herodotus, Is, inquit, cupidus cognoſcendi, ubi nam Indus, qui ſecundus omnium fluminum Crocodilos præſtat, mare influat. Plinius libro 5. cap.1. ait: Mauritaniæ flumen Bambotum Crocodilis, & Hippopotamis refertum. Idem quoque teſtis eſt in flumine (cui Darat nomen) Crocodilos gigni.

Canabe.

Canabis herba eſt. qua fiunt funes, qui propterea Canabini dicuntur Columellæ. Hac abundat Scythia. unde Herodotus, Naſcitur, inquit, apud Scythas canabis Lino ſimillima, præterquam craſſitudine, & magnitudine. Plin. lib.16.ait: Canabem agri Sabini, æquare arborum altitudiñe.

Capris.

Capraria inſula (quam Græci Ægilon dixere, auctore Plinio) á multitudine caprarum nomen indepta eſt.

Iuxta Cyniphem fluuium. Capras eſſe inuſitatæ magnitudinis docet Plin. unde etiam Pontanus: Iure cui Marſi in uideant, & ipſi Cinyphes hirci.

Capras optimi lactis feraces habent Fortunatæ inſulæ unde Horat. Illic in iuſſæ ueniunt ad mulctra capellæ, Refertq́ue tenta grex amicus ubera.

Calliſtenes apud Volat. teſtis eſt capras eſſe in parte Africæ, uillis tonſilibus, ex quibus nautæ rudentes conficiant.

Capræ Syriæ magnam uim lactis egerunt: unde natum Adagium, Capra Syria, de eo, qui multam affert utilitatẽ.

In regione Caſpia naſcuntur Capræ equi magnitudine, ſine cornibus, colore albo, quæ longo uillo, ac mollitie lanis certant Mileſijs, unde ſacerdotes, & Caſpiorum ditiſſimi ueſtes conficiunt. Nymphodorus apud Volaterranum teſtis eſt in Sardinia tantam eſſe caprarum multitudinem, ut earum pellibus pro ueſtimentis utantur incolę, conuerſis introrſum hyeme uillis, æſtate uerò auerſis.

Corylis.

Corylis (quæ ſunt arbores nuciferæ) abundat urbs Campaniæ, Auella nomine, unde nuces Auellanæ dicuntur, quæ & Ponticæ. Cato de re Ruſt. Nuces caluas auellanas, Præneſtinas, & Græcas.

Cupreſſis, & Cypariſſis.

In Ida monte Phrygiæ multas eſſe Cupreſſos docet Plinius lib.15. cap.34. Idem ait Cupreſſos in Creta optimè naſci. Mantuanus in Epig. Ida funebrem peperit Cupreſſum.

Cyllene mons Arcadiæ eadem ratione Cupreſſifera uocatur ab Ouid. lib.5. Faſtorum, ubi ait: Hæc enixa iugo Cupreſſiferæ Cyllenes.

Habet & Cupreſſos Erymanthus mons Arcadiæ. Ouid. in ep. Dei. Tegęus aper Cupreſſifero Erymantho Incubat.

De Lycæo monte itidem Arcadiæ, Sidonius: Quantum non Cypariſſifer Lycæus, Quantũ non nemoroſa tollit Oſſa.

Cypariſſus ciuitas eſt in Parnaſo iuxta Delphos, quæ ab eius arboris frequentia meruit nomẽ. Homerus apud Volat.

Cypero arbore abundat Aſcalon urbs Iudææ, & Canopus hoſtium Nili, ſeu urbs Ægypti. Naſcuntur etiam Cupreſſi in Co inſula, auctore Plinio.

Coſto.

Coſtus in fœmineo, ſeu Coſtum in neutro genere, arbuſcula eſt quædam aromatica, reperitur & in maſculeo. Excellit autem Arabicus, albus exiſtens, & leui pondere, probi odoris. ſecundam laudem habet Indicus, qui leuis eſt: tertiam Syriacus, colore Buxeus, odore graui. Lucanus lib.9. Et tamarix non læta comis, Eoaque Coſtus. Laudatur & Perſicus, unde Horatius lib.3. Nec Phalernæ uites, Achæmeniumque Coſtum. Plinius lib.12. cap.12. ait optimum Coſtum reperiri in Patale Indorum inſula.

Caſeis.

Lunæ urbis Etruriæ Caſeos commendat Mart. in Apopho. dicens: Caſæus Etruſcæ ſignatus imagine Lunæ, Præſtabit pueris prandia mille tuis.

Apud Veſtinos, Italiæ populos, caſei quoque fiebant laudatiſſimi, auctore Plinio; & tanta quidem pretio, ut carnium loco haberi poſſent. Mart. Si ſine fruge uoles ientacula ſumere frugi, Hæc tibi Veſtino de grege maſſa uenit.

In Trebula agri Reatini oppido caſei itidem fiebant optimi. de quibus Martialis: Trebulanos genuit, commendat gratia duplex, Siue leui flamma, ſiue domamur aqua.

Culicibus.

Ammianus lib. 18. At ubi, inquit, ſolis radiis exarſerit tempus in regionibus, æſtu ambuſti, uapore ſideris, & magnitudine culicum agitantur, quorum agminibus per eas terras referta ſunt omnia. De Meſopotamia.

Cynnamis.

Cynnamum arbuſcula eſt aromatica, odore præſtans, & ad unguenta mirè efficax. frequens eſt autem in Panchaia. Ouid. lib. 10. Met. ſit diues Amomo, Cynnamaq; Coſtúmque ſuam, ſudataque ligno Tura ferat, floresq; alios Panchaia tellus.

Abundat & Arabia Cynnamo: unde Propertius lib. 3. Et Tyrus Oſtrinos præbet Cadmæa colores, Cynnamon & multi paſtor odoris Arabs.

Gangæus Thraciæ itidem. Claud. de nupt. Honorii & Mariæ: Hic Caſiæ matura ſeges, Gangæaque ſurgunt Cynnama.

Calamis.

Calami apti chartis ex Ægypto mittebantur, qui cognationem quandam cũ papyro habebant. Sed Gnydii ex Creta præſtantiores ſunt, auctore Plinio, quamuis hoc Gnydo inſulæ Veneri ſacræ non nulli tribuant. Naſcebantur item ad eundem uſum in Aſia ad Anethecum. De Ægyptiis Mart. Dat chartis habiles calamos Memphitica tellus.

Nigri, Æthiopum fluuio, eadem natura, quæ Nilo; calamum & papyrum & eaſdem gignit animantes, iiſdémque temporibus augeſcit. Plinius libro 5. cap. 8. Calami Aromatici naſcuntur in India. Commendantur qui ſunt fuluo

colore, ualde geniculati, & uiſcoſi. Plinius ait: ibidem reperiri calamos arboreæ amplitudinis. Idem autor ait nullum eſſe calamum ſagittis aptiorem, quàm qui naſcitur in Rheno Bononienſi fluuio, cui plurima ineſt medulla.

Commendantur & Cretici, & qui circa Aceſinem fluuium maximè naſcuntur, uide Plinium ipſum lib. 16.cap.17.

Cera.

Hymettus mons Atticæ, & Hybla Siciliæ propter apum ibidem mellificantium multitudinem cera abundant. Ouid. lib.10.Met.- ut Hymettia ſole Cera remolleſcit, tractataq; pollice, multas Flectitur in facies. Politianus in Ambra. Gaudebat calamos Hyblæis iungere ceris.

Pontanus in Eridano commendat Ceram Mantuanam, ubi ait: Electro felix, felix Mantoide Cera Eridanus.

Columbis.

Chaoniam partem Epiri & Dodonam Chaoniæ Syluam, columbis abundare ſequentia docent teſtimonia. Ouid lib. 2. de Arte. Quasque colat turres, Chaonis ales habet.

Vſus columbarum apud Syrios olim fuit prohibitus. Ideo illis in locis tanta fuit earum copia, ut accedentium mercatorum ora peruolarent. Tibullus lib.1. Quid referam, ut uolucres crebras intacta per urbes, Alba Palæſtino ſancta columba Syro.

Tanta eſt apud Pæonios & illyricos columbarum multitudo, ut contra eas ordine militari in bellum exeant, quem admodum Magneſij, & Epheſij conrra locuſtas.

Conchis & Conchyliis

Lucrinus Campaniæ lacus delicatiſſimas habuit conchas. Martialis lib.5. Concha Lucrini delicatior ſtagni. Horatius in Epodo: Non me Lucrina iuuerint Conchylia.

Bibaga Indiæ eſt inſula, quam Plin. lib.6. ait: Oſteis & Conchyliis eſſe refertiſſimam.

Eſt & in rubro mari Concharum multitudo: unde Polit. in Ambra. Donat Erithræis hæc plena monilia Conchis.

Cochleis.

Cochlea dicitur teſta Limacis, ſeu limax ipſa. Cocleas alit Mare rubrum maximas & rubentes. Illyricis magnitudo præcipua: Africanis fecunditas: Balearicæ naſcuntur in

ſpeluncis. Laudatæ etiam in inſulis Caprearum.

Cedris.

Libanus mons Phœniciæ Cedris abundat. Sedulius lib 4. Mirab. Diui. Semper habens frondes, & tanquam Libana Cedrus Multiplicandus adeſt.

In Aegypto & Syria reges, inopia abietis, Cedro ad claſſes feruntur uſi. Plinius lib.16.

Cygnis.

Cayſter fluuius eſt Lydiæ, Sardibus proximus, abundans Cygnis. Ouid. lib.5. Triſt. Vtque iacens ripa deflere Cayſtrius ales, Dicitur ore ſuam deficiente necem.

Volaterranus in Geographia, ubi mores Britannorum deſcribit, ait, Cygnos ad Tameſis ripam non minus quattuor millibus continuò nutriunt.

Chalybe.

Norici incolæ ſunt Alpium, apud quos, auctore Plinio, laudabiles ſunt Ferri & Chalybis fodinæ. hinc Horatius enſem Noricum appellat, ut Bap. Pius Chalybem lib.4. Eleg. Noricus aut tenero ſtat tibi corde Chalybs.

Ceraſtis

Ceraſtis ſerpentibus quadrigemina præferentibus cornua Libyam abundare, docet Lucanus lib.6. dicens: Aut uiuentis adhuc Lybicæ membrana Ceraſtæ.

Chelydris.

Chelydrus ſerpens eſt, qui per terram ſe conuoluit, moraturque tam in aquis, quàm in terra. Frequens eſt autem in Calabria: unde Virg. lib.3. Georg. Eſt etiam ille malus Calabris in ſaltibus anguis, Spumaq; conuoluens ſublacto pecto re terga, Atque notis longam maculoſus grandibus aluum.

Coloſſis.

Coloſſi dicuntur grandes & corpulentæ ſtatuæ, quæ antiquitus diis erigebantur. Præcipuæ autem magnitudinis fuerunt Rhodii, & ille omnium maximus, qui Soli ſacer habitus eſt, de quo in ſeptem orbis miraculis diximus. Quin ctianus in Cleopoli: Clara Rhodos proprium non amiſſura Coloſſum eſt.

Crateribus.

Iam docuimus quanta fuerit olim Corinthii æris præ-

ſtantia. propterea Mantuanus lib.2. Parth. Mart. Craterem uocat Corinthum, dicens: Vbi purpura cingit Vaſa Corinthiacis crateribus æmula.

Citro.

Citrus arbor eſt frequens in Atlante monte Maritaniæ, quia pretioſæ admodum menſæ fieri conſueuerunt. De his intellexit Lucan. lib.10. Dentibus hinc niueis ſectos Atlantide ſylua Impoſuere orbes. Et Martialis lib.10. Et Maurufiaci pondera rara Citri. Plin. lib.13. Atlanti confines ſunt Mauri, quibus plurima arbor Citri, & menſarum inſania.

Cæpis.

Cumas Cæpis abundare docet Columella lib.10. ſcribẽs: Quæ pariunt ueteres Cæpoſo litore Cumæ.

Colocaſia.

Colocaſia herba eſt Ægypto peculiaris. unde Martialis, Niliacum ridebis olus, lanasque ſequaces, improba quum morſu fila manuque trahes.

Corruda.

Corruda herba eſt quædam ſylueſtris. qua ſuperioris Germaniæ campos refertos eſſe ſcribit Plinius lib.19. cap.8.

Carduis.

Volaterranus ait Carduos Hiſpanos miræ magnitudinis eſſe, præſtantisq; ſaporis. Plinius eos commendat, qui apud Carthaginem, & Cordubam naſcuntur.

Cappari

Capparis frutex eſt humi ſparſus, ſpinoſus, hami inſtar, naſcens in locis aſperis, & grana habens mali punici granis ſimilia. optimus aduehitur ex Alexandria.

Conſerua.

Conſerua herba eſt à conſeruando nomen adepta, frequens in fluminibus Alpium.

Caſia.

Caſia, herba eſt ſuauiſſimi odoris, & Cynnameæ uirtutis. naſcitur autem in Felici Arabia.

Ceraſis.

Ceraſus Ceraſuntis, oppidum eſt Ponti. quòd à Ceraſorum arborum multitudine nomen ſuum traxit. reperiun-

cur etiam in Luſitania, & ripis Rheni, inquit Plinius.

Dotoneis malis.

Cotoneis malis abundat Cydon, Cretæ oppidum, à cuius nomine Cydonia aliter dicuntur.

Cancris.

Phœnicia Cancros habet litorales, tantæ uelocitatis, ut uix comprehendi poſſint.

Cuniculis.

Plinius ſcribit tantam olim fuiſſe Cuniculorum in Balearibus inſulis multitudinem, ut, populatis, & corroſis meſſibus, famem incolis attulerint.

Calceamentis.

Sicyon urbs fuit inter Corinthum & Achaiam, in qua fiebant calceamenta, quæ in deliciis apud eos habebantur, qui cultui corporis ſtudebant, & elegantiæ.

Chryſocolla.

Chryſocolla humor eſt in puteis, per uenam auri defluẽs. laudatior autem habetur in Aurariis Cypri. laudatiſſima eſt in Armenia, ſecunda in Macedonia, largiſſima in Hiſpania, inquit Plinius.

Coticula gemma.

Coticula gemma eſt, arguens cuiuſmodi, & quàm purum ſit aurum. aliter Heraclius, ſeu Lydius dicitur. Reperitur iu flumine Tmoli Armeniæ.

Carbunculis.

Carbunculus lapillus eſt, ignis fulgorem proferens, laudatiſſimus aduehitur ex India, licet Carthagine, & Maſſiliæ reperiatur.

Calce.

Volaterranus ait in Tibure oppido ingentes eſſe fornaces, ubi Calx effoditur.

Cotono.

Cotonum uerbo Gallis peculiari, eſt lana, ſeu lanugo tenuiſſima, mollitia & candore excellens, qua delicatæ ueſtes Ægyptiis ſacerdotibus quondam fiebant. aliter

Goſſipium uocatur. Naſcitur in Calabria: in inſula item Maltha prope Siciliam: ſed optimum uenit ex Syria.

Carpionibus.

In Bænaco lacu (quem ab anguillarum multitudine commendat Plinius) nunc frequentes inueniri Carpiones teſtis eſt Volater.

Cocco.

Coccus pro purpura ſumi ſolet: unde ueſtes Coccinæ. Martialis, Coccina famoſæ donas & Ianthina mœchæ. Quinctil. lib. 1. Non dum uerba exprimit, & iam Coccum intelligit. At Coccum in neutro genere granum eſt, ſeu frutex, quo fullonum tinctura conficitur. naſcitur optimum in Aſiæ partibus. nunc omnium optimum è Valentia Hiſpaniæ oppido aduehitur. Eſt & Eliberis urbs Hiſpaniæ, quæ ab eius grani copia Granata dicta eſt.

Chalbana.

Chalbana frutex eſt odorus, ſeu liquor ferulæ, Turis ſpecie, Metopion aliqui uocant. reperitur in Syria.

Cercopythecis.

Cercopytheci animalia ſunt de genere Simiarum, cauda quinûm cubitorum, barba propenſa, coma humana, alba facie, reliquo corpore nigrantes. Verſantur in montibus Indiæ apud Taxilam ciuitatem, copia quidem tanta, ut Alexandro illac tranſeunti, terrorem incuſſerint.

Callitrichibus.

Callitriches etiam ſunt de genere Simiarum. barbam habent in facie, & lata ſunt cauda, neque uiuunt in altero, quàm Æthiopico ſolo.

Cynoproſopis.

Cynoproſopi animalia ſunt eiuſdem ferè ſpeciei, capite, dentibus, ac pelle canibus propè ſimiles, hominibus reliqua. reperiuntur in deſertis Indiæ Æthiopiam uerſus.

Catoblectis.

Catoblectum Africa gignit, tauro propè ſimilem, aſpectu terribilem, ſuperciliis altis, extantibus oculis, in receſſu ſanguineis, & in terram ſemper depreſſis, iuba equina, quam ad certamen erigit.

Chenalopecibus.

Chenalopex auis eſt minor Anſere, ex Vulpis & Anſeris forma, Aquilæ & Feli inimicus. fœtum mira complectens charitate. Plinius ait hanc auem frequentem eſſe apud yritannos in menſarum deliciis.

Cinnamulgis.

Cinnamulgus auis eſt in Arabia, quæ in ſurculis ſui nominis ædificat.

Cephalis piſcibus.

Cephalus piſcis eſt, à cuius frequentia Cephalenides inſulæ iuxta Actium oppidum nomen traxerunt.

Citharœdis piſcibus.

Citharœdum piſcem habet mare rubrum, cui inde nomen datum, quòd a cauda ad uerticem lineas habeat inſtar neruorum muſici inſtrumenti diſtentas.

Coronis.

Elis urbs fuit Græciæ, propè quam celebrabantur ludi Olympici: uariiſque coronis donabantur pugiles, & athletæ. ſeneca in Troade: Pharin. an Piſam Iouis, & Coronis Elida Claram.

Caſtaneis.

Habent Petragorici, Galliæ Aquitaniæ populi, tantam caſtanearum & glandium multitudinem, ut earum arboribus & ſyluis plena ſit regio, quibus porcos pinguefaciunt, & ſaginant. Laudatiſſimum caſtaneis putatur Tarentum, & in Campania Neapolis,

Cetis Piſcibus.

Plinius lib.32. ſcribit, Cetos ſexcentorum pedum longitudinis, & trecentorum ſexaginta latitudinis in flumen Arabiæ intraſſe.

Coracini piſces peculiares ſunt Nilo.

Ceruſam habet Rhodus.

Cates Taygetus & Creta.

Cryſtallum India.

Cylindros gemmas India.

Coralochatem Creta & Oeta.

Cacopyritem gemmam Cappadocia.

Choaſpitem &hoaſpes.

Cytiſum, herbam, Cyclades.

Caprificos arbores Cea inſula.

Cucumeres Africæ copioſiſſimi ſunt & grandiſſimi. præcipui naſcuntur in Arabia, mox Cyrenis; in Arcadia ſimiles Heliotropio.

Cyminum herbam habet Æthiopia. Coriandro abundat Ægyptus. aCmelos inter armenta paſcunt Orientales, Plinius.

Draconibus.

FRequentes ſunt in Maſſylia Africæ Dracones, qui propterea Maſſyli dicuntur à poetis. Pamphilus Saxus, Area Maſſyli uincunt, quæ poma Draconis.

India fert Dracones tantæ magnitudinis, ut Elephantes (quibuſcum certant) circumflexu facili ambiant, nexuque nodi præſtringant. Plinius libro 8. cap. 11. Apuleius lib. 11. Hinc dracones Indici, inde Gryphes Hiperborei.

Generat Dracones Aethiopia, Indicis pares, uicenûm cubitorum.

Aſachei quoque populi ſunt in Aethiopia, apud quos maximè naſcuntur, ita ut cratium modo impliciti erectis capitibus uelificent ad meliora pabula Arabiæ. Auctor idem Plinius.

Diſciplinis.

De Athenis Cic. libro 1. de Oratore: Atque ut omittam Græciam & illas omnium doctrinarum inuentrices Athenas, in quibus ſumma dicendi uis, & inuenta, & perfecta eſt. unde & Ouid. in Epiſt. Atque aliquis doctas iam nunc eat, inquit, Athenas.

Diuitijs.

Fama eſt Syracuſanos opibus olim adeò creuiſſe, ut ſequenti prouerbio fecerint locum, Vobis ne decima quidem Syracuſanorum adeſt, quum diuites alloquimur. Eſt & aliud argumentum miræ eius urbis opulentiæ, quòd die quodam, terreſtrem & maritimum contraxerit exercitum.

Non aliam ob cauſam poetæ fingunt imbrem aureum olim in Rhodum pluiſſe, quàm ob immenſas eius urbis diuitias. Quinctianus in Cleopoli, - ſit fertilis auro Magna

Rhodos, quondam deſcenderit aureus imber In Rhodon.

Dictamo herba.

Dictamus, ſeu Dictamum herba eſt, qua lacerti cum ſerpentibus pugnaturi ſe refouent. frequens eſt autem in Ida monte Cretæ. Virg. lib.12. Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida.

Dipſadibus ſerpentibus.

Dipſas ſerpens eſt minor uipera, qua demorſi, feruеſcunt ſiti, & tandem emoriuntur. frequens eſt apud Garamantes. unde Syl. libro 13. Quippe atro rapidas efferueſcente ueneno Dipſadas, immenſis horrent Garamantes arenis. Reperiuntur etiam in Libya, & Arabia.

Equis.

ARgos ab equorum præſtantia commendat Horat. lib.1. Car. dicens: plurimus in Iunonis honorem Aptum dicet equis Argos, diteſque Mycenas.

Equo pugnare, Theſſalorum eſt inuentum. & primùm in Theſſalia equi uſus repertus eſt. Lucanus, Theſſalicus ſonipes, bellis feralibus omen. Antiquitus prima laus fuit Equarum Theſſaliæ. hinc adagium Eraſmo poſitum, Decernitur equa Theſſalica, de ſummo præmio. Cæſar equorum Theſſaliæ, in tauros dimicantium, eoſque perimentium ſpectaculum Romę exhibuit. Strabo quoque ait Theſſaliam paſcendis equis eſſe commodiſſimam, qui Arcadicos & Epidauricos maximè præcellant.

Aſturia, urbs Hiſpaniæ, equos habuit (qui Tollutarii dicuntur) greſſus molliter glomerantes, alterna crurum explicatione. Martialis, Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit ungues, Venit ab Hiſpanis gentibus Aſtur equus.

Agragas, ſeu Agrigentum, Siciliæ oppidum, habuit optimos equos. Virg. lib.3. Æn. Arduus inde Agragas oſtentat maxima longè Mœnia, magnanimum quondam generator equorum.

De Bilbili Celtiberiæ ciuitate Mart. Videbis altam Liciane Bilbilim Equis & armis nobilem.

Niſæus mons eſt in Media, in quo pulcherrimi itidem naſcuntur equi.

De Elide, Græciæ urbe, Propert. lib.1. Et quas Elis

opes antè pararat equis. Tibul. Qui prior Elæo eſt carcere miſſus equus.
De Argæo Cappadociæ monte. Claudianus lib.2. in Ruf. Volucrumque parens. Argæus equorum.
In Olyſippo Hiſpaniæ urbe, equæ Venerem ſibi figurantes, haulto Fauonio dicuntur concipere.
Equis abundat Scythia. Aſinis carens, propter immenſum frigus. Sunt in eadem regione populi, equorum carnibus ueſcentes, quos Ptolemæus Hippophagos uocat. Scythæ, inquit Plinius, equitatus & equorum gloria ſtrepunt.
Neſi populi ſunt in Scythia Europæa, optimis quondam equis abundantes, quibus reges utebantur.
Irlandiæ regio equos habet uectorios, præcipua bonitate, quos Vbinos uocant, celeriores Anglicis.
De Satriano urbe Apuliæ. Horatius, Me Satrianæo uectari rure caballo.
Tunis urbs Africæ, habuit præſtantes curſu, quos Barbaros uocant, quales in Maſſylia, Numidiaque paſſim reperiuntur.
Ex Tyrrheni maris inſulis, præſertim Corſica, & Sardinia, adducuntur breues admodum, ſed animo generoſo, atque audaci ingreſſu, & irrequieto.
Ex Germania grauiores, qui Succuſſarii dicuntur Feſto, Nonio Tortores, Plauto Cruciantes.
Herodot. ſcribit in Paremitana regione Ægypti equos eſſe fluuiales, ungulis bouinis, ſimo naſo, equina iuba, eminentibus & cancellatis dentibus, fulgida cauda, magnitudine maximè tauri, craſſo corio, ut ex eo arefacto fiant pila miſſilia. Idem ait circa Mæotis paludem (unde profluit Hypanis) equos eſſe ſylueſtres & candidos.

Elephantibus.

Corſellæ oppidum eſt in Africa, ubi prægrandes ſunt Elephanti, quorum etiam multitudo eſt in tota ferè Africa. Plin.
Sala quoque oppidum Mauritaniæ, greges habet plurimos Elephantum.
Plinius de Tingitania Africæ prouincia ſcribens, Ipſa inquit, prouincia ab Oriente montoſa fert Elephantes.
Herodotus in Thalia ait, Æthiopiam terrarum habita

carum ultimam uaſtos ferre Elephantos, prominentibus utrinque dentibus.

Libya. Syllius l. 3. Belua nec retinet tardante Libyſſa timore.

Plinius ſcribit in India gentem eſſe, cuius rex quadraginta millia Elephantorum in armis habeat. Alios item ibidem eſſe populos Palybotros nomine, qui Elephantorum nouem millia regi ſuo per omnes dies ſtipendientur. unde, inquit ille, coniectatio ingens opum eſt. Idem libro 8. ſcribit, Indicum Elephantum Afri pauent, nec contueri audent. nam & maior Indicis magnitudo eſt.

Sunt & alii populi Oraturæ, quorum rex habet decem millia Elephantorum.

Automelæ oppidi rex Elephantes habet MDC.

Pauperior Charmorum rex Elephantos LX.

Pandi gens ſola Indorum regnata fœminis, quingentos habent Elephantos. Galterus lib. 1. Alexandreidos: Nobilium multa regionum laude ſuperbit, Hæc diues gemmis, Elephantibus India barrit. Hinc decenti Epitheto poetæ Indicum uocant Elephantem. Martianus Capella, Indicos, inquit, Elephantos organica permulſos detineri uoce compertum.

Habet Marmarica regio Africæ Elephantos. Sidonius. Non ſi quas eboris trabes refractis Roſtris Marmarici dedere Barri.

Oneſicritus apud Plin. lib. 6. teſtis eſt Elefantos in Taprobane inſula maiores, bellicoſioresque, quàm in India gigni.

Trogloditæ contermini Æthiopiæ ſolo Elephantum uenatu nutriuntur.

Ebore.

India. Virg. India mittit ebur, molles ſua tura Sabæi. Horatius lib. 1. Car. Non aurum, aut ebur Indicum. Ouid. Sectile deliciis India præbet ebur.

Aſſyria. Idem Ouidius lib. 2. Eleg. Mæonis Aſſyrium fœmina tinxit ebur.

Echinnis piſcibus.

Frequentes eſſe iuxta Miſenum promontorium Echinnos, docet Horat. lib. 2. Ser. dicens: Miſeno oriuntur Echinni, Pectinibus patulis iactat ſe molle Tarentum.

Electro.

Electrides Meſiæ ſunt inſulæ (quas alii Gleſſarias uocant) dictæ, quòd in his prouenirét ſuccinum, quod illi Electrum uocant. Gignitur etiam in Æthiopia.

Ebeno.

Ebenum arborem nigri coloris, itidem habent Æthiopes.

Eruca.

Eruca herba eſt Venerem excitans. unde Ouid. de Rem. Nec minus Erucas iubeo uitare ſalaces. Columel. lib. 11. Excitet, ut Veneri tardos Eruca maritos. Frequens eſt in Hiſpania.

Exocœtis piſcibus.

Exocœtus piſcis eſt in ſiccum ſomni cauſa exiens: hunc habet Arcadia.

Exercitu.

Quo tempore Æthiopes rerum potiebantur, Meroe inſula ducenta armatorum millia regi ſuo ſuppeditabat.

Aliis rebus.

Eupatoriam herbam mittit Arcadia.

Euphorbiam Atlas.

Eumetritem gemmam Lesbos.

Equos pennatos Aethiopia.

Formicis.

IN ſolitudine Indiæ arenoſa formicæ gignuntur canum quidem magnitudine minores, uulpium uerò maiores: earum non nullæ apud regem Perſarum uiſuntur in uenatu captæ, inquit Herodotus. Aurum è cauernis ibidem eruunt. Propertius libro 2. Inda cauis aurum mittit formica metallis.

Apud Dardas, Indorum populos, mons eſt trium millium ſtadiorum ambitu, & ſub eo aurifodinæ, in quibus formicæ uulpibus non minores aurum effodiunt.

Plin. lib. 11. ſcribit, in Aegypto formicas eſſe magnitudinis luporum.

Frumentis.

Cremona frumenti ferax eſt: unde Mantuanus, Et frumentiferæ cultiſſima rura Cremonæ.

Plinius ſcribit, Siciliam & Beticam frumenti adeò fe-

cundas eſſe, ut ariſtas centum granorum egerant.

De Babylonia, Herodotus in Clio. Hæc regio, inquit, omnium, quas uidimus, optima eſt duntaxat ferendo frumento. nam in arboribus ferendis, uite, olea, nequaquam de principatu contendit. Cereris autem fructu procreando, adeò ferax eſt, ut nunquàm non ferè ducena reddat. & ubi præſtans bonitate ſe uincit, etiam ad tricenâ quaternùm ferè digitorum latitudine, triticeis atque hordeaceis foliis.

Frumentifera etiam eſt Eleuſis urbs Atticæ. Mantuanus in Dionyſio, Miſit & altricem frugum Cerealis Eleuſim.

Arica. Horatius lib.2. Ser. Frumenti quantũ metit Africa. Idem lib.1. Car. Quidquid de Libycis uerritur areis.

Apulia. Idem Horat. lib.3. Car. Quàm ſi quidquid arat impiger Apulus, Occultare meis dicerer horreis.

Gargarus mons, ſeu Gargara in plurali. Ouid. Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna racemos.

Morauia regio, Boemiæ uicina, pabulo, frumento, & pecore abundat.

Frugibus.

Siciliam frugibus eſſe fecundiſſimam conſtat. Stroza pater, Aruaque frugiferæ pinguia Sicaniæ. Hinc ortá eſt fabula de Cerere, quæ ibidem fruges, & modum arandæ terræ commoſtraſſe dicitur. Et Cicero Siciliam horreum populi R. uocat, quæ ſæpe maximos pauerit exercitus.

Strepit etiam hac ubertate Italia. Virg. lib.2. Georg. Salue magna parens frugum Saturnia tellus. Plin. lib.3. cap.5. Italiam uocat terram omnium terrarum alumnam.

Idem lib.5. de Africa loquẽs, ita, inquit, appellatur regio fertilitatis eximiæ, cum centeſima fruge agricolis fœnus reddente terra. Hor.l.3. Car. Fulgentẽ imperio fertilis Africæ.

Hiſpania. Martianus Capella, Europæ, inquit, lumen Hiſpaniæ contributum fertili frugum, optimæque prouinciæ, metallorum aurique fœtura, & meri marmoris, gemmarumque muneribus prædicandæ.

Sardinia. Claudianus, Humanæ ſpeciem plantæ ſe magna figurat Inſula, Sardiniam ueteres dixere coloni, Diues ager frugum.

Plinius lib. 21. cap 15. ſcribit, Aegiptum frugum eſſe fertiliſſimam. unde Priſcianus: ſeu Rhennius in Dionyſij Geographia: Hinc Nilus currens ad partes flumine pingui, Fertilis Aegypti terras fœcundat opimas.

De Fortunatis inſulis, Horatius in Epodo: Petamus arua diuites & inſulas, Reddit ubi Cererẽ tellus inarata quotannis.

[3] Homerus ſcribit, templum Cereris fuiſſe in Pyraſo urbe Phthię, propter copiam frugum eius loci.

Aroa urbs Achaię. nomen ſumpſit ab Aratro, quòd ſit pariter ferax frugum.

Eſt fertilis Thracia frugum & frigore, & æſtibus, ut Africa & Aegyptus, inquit Plinius.

Fructibus.

Plinius lib. 5. ſcribit Atlantem Mauritaniæ montem, opacum, numeroſumque eſſe, ſcatebris fontium riguum, qua ſpectat Africam, fructibus omnium generum ſponte ita ſubnaſcentibus, ut nunquam ſatietas uoluptatibus deſit.

Cicero de lege Agraria contra Rullum: Campania, inquit, ſemper ſuperbit bonitate agrorum & magnitudine fructuum, ſalubritate aeris, & pulchritudine regionis.

Viuareſium prouincia eſt ſuperior linguę Oxitanæ, Rhodano contermina, quà proſpicit Orientem, terra quidem montoſa, ruentibusq; impetu miro torrentibus ubiq; irrigua, frequens & uelut turrita montium multitudine; præter cæteras Galliæ partes, quod tamen de bonitate, & fertilitate loci nihil adimit, immò uerò auget inuſitata quadam natura. nam (quod eſt præcipuum) uina profert laudatiſſima, omniumque laudibus, nemine reclamante, longis interuallis anteferenda. Qua parte reſpicit Occidentem, montes habet, electiſſimis, raraq; bonitate caſtaneis refertiſſimos. omnium pręterea pomorum, nucum, & aliorum hoc genus fructuum adeò ferax, ut nec pira Calabriæ, nec hortos Heſperidum, nec Phæacum pomaria, conferre liceat. Granis, herbis, floribus, uiolis, fructibus intantum fecunda, ut in ea pingenda, omnibusq; dotibus ornanda: uires ſuas exercuiſſe naturã uideatur. Vbertatẽ & copiã leguminũ ſi uideres, rapereris in admirationẽ, tibiq; iucũdũ eſſet iſtic relicta patria exulare. Nec immeritò uiuareſiũ à uita,

aut uiuariorum multitudine nomen meruit. habet enim leporaria, ornithones, auiaria, & cætera, quæ uillaticam decent paſtionem.

Fagis.

Plinius lib. 16. ſcribit ex Cornelij Alexandrini teſtimonio, dulciſſimas eſſe fagos in Chio inſula, earumque glandibus obſeſſos ibidem homines diu duraſſe.

Feris.

Polybius apud Plinium prodit, ab Atlante Occaſum uerſus, ſaltus eſſe plenos feris, quas generat Africa.

Scythia regio feris abundat, propter ſolitudinem hominum eius regionis, qui nullis certis ſedibus utuntur, ſed uagi feruntur in plauſtris. unde & Scytharum ſolitudo, tranſit in prouerbium.

Ferro.

Chalybes populi ſunt in Ponto, prope Thermodoontem, qui optimo abundat ferro. Virg. lib. 1. Georg. India mittit ebur, molles ſua tura Sabæi. At Calybes nudi ferrum.

Norici Alpium populi, uenas ferri laudabiles habuerunt. hinc Hor. enſem uocat Noricum, dicens: Quas neque Noricus Deterret enſis.

Melita quoque Siciliæ inſula preſtãtes habet ferrifodinas.

Bilbilis fluuius eſt Hiſpaniæ, apud quem optima ferri temperatura fiebat. hinc Horat. lib. 1. Car. Loricas uocat Iberas, dicens: Quum tu coemptos undique nobiles Lybros Paneti, & Socraticam domum Mutare loricis Iberis, Pollicitus meliora, tendis.

Fundis.

Baleares duæ ſunt inſulæ in mari Hiſpano, apud quas uſus fundæ repertus eſt, & adeo celebratus, ut matres filios ſuos aliis cibus olim ueſci non paterentur, niſi quas Funda fuiſſent adepti. Florus, Cibum, inquit, puer a matre non capit, niſi quid ipſa monſtrante percuſſerit. Luc. lib. 1. Et torto Balearis uerbere fundæ Ocyor. Plin. lib. 3. Baleares, inquit, funda bellicoſas. Græci Gymneſias dixere. Virg. l. 1. Geor. Stuppea torquentur Balearis uerbera fundæ.

Fauis.

Fauis abundat Hybla & Hymettus. Syll. lib. 14. Tum quæ

nectareis uocat ad certamen Hymettum, Audax Hybla fauis.

Faui cera ſpectabiles reperiuntur in Pelignis, Sicilia, Creta, Cypro, Africa. Plin. ſcribit uiſum in Germania octo pedum longitudinis fauum.

Floribus.

Cilicia. Statius lib.2. Syl. Quid Cilicum flores, quid munere graminis Indi?

Enna urbs Siciliæ. Stroza pater, Non tu floriferis in odoræ uallibus Ennæ.

Saba. Statius lib.5. Syl. Ver Arabum, Gilicumque fluit, floresque Sabæi.

Aetna. Auſonius, Qualis floricoma quondam populator in Aetna.

Hybla. Ouid. lib.5. de Triſt. Florida quam multas Hybla tuetur apes.

Paphos. Crinitus, Seu tu floriferam, concelebras Paphon.

Turia, fluuius Hiſpaniæ. Claudianus, Floribus & roſeis formoſus Turia ripis.

Plin. lib.21. ſcribit Cyrenis ſemper flores eſſe laudatiſſimos.

Tritum adagium eſt apud Eraſ. Samiorum flores; ubi quis extremam decerpit uoluptatem: quòd ea inſula florum ubertate clarueriт.

Fabis.

Plinius libro 4. ait, Burcanam inſulam eſſe Ponti, quæ Fabaria dicatur Latinis, à multitudine frugis inibi ſponte prouenientis. eſt autem inſula Oceani ſeptemtrionalis.

Fraxinis.

Ida mons Fraxinis abundat tantæ bonitatis, ut Citro ſint ſimiles, & ablato cortice plerunque ementes decipiant. naſcuntur & in Co inſula. Plinius.

Ficubus.

Plurima ficus exit in Theſſalia & Macedonia, Plin. lib.6.

Horatius in Epodo ait fortunatas inſulas abundare ficubus, ſcribens: Suamque pulla ficus ornat arborem.

Credibile eſt maximas eſſe ficus Indiæ, & ualde ſpatioſas, quum ſub earum una turmæ condantur equitum.

Figulinis officinis.

Pythecuſa, auctore Plinio lib.3. dicta eſt non à Simiarum multitudine, ſed à figulinis. Pythos enim dolium dicitur.

Fontibus.

In Ida monte multi ſunt Fontes: ex quorum duobus Scamander, & Simoïs ſcaturiunt. Ouid. libro 2. Met. Et tum ſicca prius creberrima fontibus Ida. Thomas Rhadinus, Ida multifons, Cyzicum Rhomanis honora. Propterea aquoſam eam uocat Horat. lib.3. Car. dicens: Qualis aut Nireus fuit, aut aquoſa Raptus ab Ida.

In Tomaro monte Epiri centum eſſe fontes docet Plin. lib 4. Tomarus, inquit, mons centum fontibus circa radices Theopompo celebratus.

Flammis.

Veſæuus, mons Campaniæ, flammas quandoque proiecit. Mantuanus in Brixia; Et quæ flammiuomi pariunt arbuſta Veſæui.

Felibus.

Tarteſſii populi ſunt in Iberia, apud quos Feles maximè naſci dicuntur, unde natum Adagium, Feles Tarteſſia.

Fluminibus.

In India mira eſt fluminum uaſtitas. Proditur Alexandrum magnum nullo die minus ſtadia DC. nauigaſſe in Indo fluuio, nec potuiſſe ante menſes quinque enauigare, adiectis paucis diebus. & tamen minorem Gange eſſe conſtat. Megaſthenes apud Plin. ſexaginta eius amnes prodit.

Ferulis.

Ferulas in Aegypto præcellere ſcribit Plin. lib. 13. c. 22.

Gallinis.

VArro lib.3. de re ruſt. Gallinæ, inquit, Africanæ ſunt grandes, quas Meleagrides appellant Græci, de his loquitur & Mart. Anſere Romano quamuis ſatur Hannibal eſſet, Ipſe ſuas nunquam barbarus edit aues. Suetonius in Caligula, Hoſtiæ erant Phœnicopteri, Pauones, Tetraones, Numidicæ; Maleagrides.

Gallinaria inſula eſt in mari Liguſtico, nomen inde ſortita, quòd gallinis abundet. Aelianus Apud Volat. teſtis eſt, Meleagrides eſſe in Lero inſula, quas fabula uult Me-

leagri Oenei filij natas, luctu patris in aues fuiſſe conuerſas.

Gemmis.

Plinius lib.6. ait in Taprobane inſula aurum & argentum eſſe in precio, Marmor teſtudinis ſimile, Gemmas, Margaritasque in honore multo præſtantiores.

India uarijs abundat gemmis. Sabell. Cernere erat quicdquid gemmarum prodiga mittit India, quicdquid opum pelago ſcrutatur Erithra: Prop. lib.2. India quos medio uertice gemma tenet.

Erithra rubri maris inſula. Claud. Talis Erithræis intextus Nebrida gemmis Liber agit currus.

Idaſpes fluuius. Claudianus, Diues Idaſpæis augeſcat purpura gemmis.

Garamantes populi Orientales. Syllius lib.15. Ardebat gemma Garamantide cærula ueſtis.

Habet & Mare rubrum gemmas uarij coloris, magnique precij. Seneca in Herc. Oetæo: Geſtat pelagi dona rubentis, Nec gemmiferas detrahit aures Lapis Eoalectus in unda. Tibull. l.3. Quid ue in Erithręo legitur quæ littore cōcha.

Sunt & fluuij non nulli gemmis nobiles, inter quos Aoaxis, & Ganges numerantur à Plinio.

Glandibus.

In Dodona Chaoniæ ſylua primùm repertus eſt glandis uſus. Virg. lib.1. Georg. Chaoniam pingui glandem mutauit ariſta.

Gruibus.

Apud Strymonem fluuium, & Biſtonem lacum Thraciæ, grues maximè per æſtum morantur. Lucanus lib.3. Deſeritur Strymon, rapido committere Nilo Biſtonias conſuetus aues.

Gazis.

Gazæ dicuntur diuitię Perſarum, quos auro, gemmis & unguentis refertiſſimos fuiſſe conſtat. Statius lib.1. Syl. Dignæ Midæ, Crœſique bonis, & Perſide Gaza. Sabellicus: Regia quod Arœſi cepit, quod ſterſica regum Gaza uetus.

Gryphibus.

Gryphes habent Hyperborei ſemptentrionales. Politianus: Gryphes Hyperboreos Nemeſis, Cytheræa columbas.

Gobiis.

Gobiis Venetiæ, Martialis: In Venetis ſint lauta licet conuiuia terris, Principium cœnæ Gobius eſſe ſolet.

Glaniis.

Glanij piſces ſunt, quos Volaterranus ex teſtimonio Stephani gammatici, ait naſci apud Glanium Cumarum fluuium.

Gruibus piſcibus.

Crus piſcis eſt habæns os & ceruicem grui aliti ſimilem, & ſquamas inſtar pennarum eius. nutrit hunc piſcem Corinthium pelagus, magnitudine pedum xv.

Galgulis.

Galgulus auis eſt magnitudine turturis, toto corpore uiridis, frequens in Peloponneſo.

Graculis.

Venetorum Hadriam incolentium regio tot habet graculos, ut fruges populentur, & iacta abſumant ſemina.

Glaſco.

Glaſcum herba eſt, qua Plinii temporibus Britanni ſe inficiebant, atro colore terrorem oſtentantes. unde Mart. Barbara de pictis ueni Baſcauda Britannis. Babt. Pius. Et Galatæ, Heluetiique truces pictique Britanni.

Glaucione.

Glaucion herba eſt foliis ſimilibus Papaueris, frequens in Syria.

Gagate.

Gagates lapillus naſcitur in Lycia, iuxta oſtium Gagatis fluuii, unde nomen traxit.

Gypſo.

Gypſum Tympheticum laudat Plinius, à Tympho oppido, plurimum quoque effoditur in Epiro. fit etiam in Phœnicia, Turiis & Perrhœbia.

Aliis rebus.

Gentianam herbam habet Phœnicia & Illyricum: Galeſtitem gemmam Achelous, Galbanum herbam, Syria.

Hircis.

Cinyphs fluuius eſt Africæ: apud quem grandes naſcuntur Hirci, uilloque tonſili. Virg. Nec minus interea barbas, incanaque menta Cinyphii tondet Hirci.

Hydris.

Nilus fluuius. Mantuanus in Aprili, Niligenas abigens ab ouilibus Hydros.

Helleboro.

Plurimum hellebori naſcitur in Oeta monte. Plinius. Supra Antyciram quoque montes ſunt petricoſi, in quibus copiosè prouenit helleborum. hac autem herba purgantur inſaniæ. propterea Liuius Druſus tribunus pl. quum morbum comitialem pateretur, Anticyram dicitur nauigaſſe, in eaque inſula helleborum bibiſſe, atque ita morbo liberatum. unde etiam Horatius in Arte, Si tribus Anticyris caput inſanabile, nunquam Tonſori Licino commiſerit.

Apud Helyconem, Bœotiæ montem, naſcitur quoque optimum & cerebro utile, purgandęque inſaniæ itidem efficax.

Herbis.

Homerus apud Plinium lib.15. gloriam herbarum Aegypto tribuit. Diodorus de Aegypto loquens, Terra, inquit, inculta relicta pecori ad paſtum adeò exuberat herbis, ut oues bis anno pariant, bisque præbeant lanam.

Aeſchylus apud Plinium Italiam herbarum potentia refertam prodit.

De Aci fluuio Ouid. lib.4. Faſt. Præterit & ripas herbifer Acituas.

Epirus, idem Ouid. lib.8. Metam. Miſit aprum quanto maiores herbida tauros Non habet Epirus.

Herbis ueneficis.

De Caucaſo & Scythia, Claudianus lib.1. in Ruf. funeſtarumque poteſtas Herbarum, quidquid letali gramine pollens Caucaſus & Scythicæ uernant in gramine rupes.

Colchos & Iberia. Hor. in Epod. Herbasque quas Colchos atque Iberia mittit uenenorum ferax.

In Ponto quoque prouentus eſt malorum graminũ. Virg. in Buc. Has herbas atque hæc Ponto mihi lecta uenena Ipſe dedit Mœris, naſcuntur plurima Ponto.

Theſſalia. Tibul. lib.2. Quidquid habet Circe, quid quid Medea ueneni, Quidquid & herbarum Theſſala terra dedit.

Hortis.

In Phæacia horti fuerunt memorabiles, & pomaria uariis referta fructibus. quæ quum magno ſtudio coleret rex eius loci Alcinous, Deus hortorum creditus eſt. Stat. l.1. ſyl. Quid Bifera Alcioni laudem pomaria, uosque, qui nunquam uacui prodiſtis in aera rami.

Syria fuit in hortis operoſiſſima, auctore Plinio. inde quoque eſt prouerbium Græcis, Multa Syrorum olera.

Hyacyntho.

Hyacynthum florem mittit Æthiopia. frequens etiam naſcitur in Thermis Diocletianis. eximiè quoque prouenit in Gallia. Plinius.

Hyſopo.

Hyſopum montanum & hortenſe optimum naſcitur in Cilicia, in Tauro monte. dein probatur Pamphilium & Smyrneum.

Helenio.

Helenium flos eſt, quem lacrymis Helenæ fabulantur natum. reperitur in Helena inſula.

Hippice.

Hippice herba eſt, qua paſti equi diuturnam famem ſuſtinent. unde nomen ſumpſit. frequens eſt in Scythia, prædulcis circa Bœotiam.

Herodiis.

Herodii aues ſunt prope flumina degentes, frequentes in Diomedæa inſula.

Hircis piſcibus.

Hirci piſces circa Cyrenaicum Sardoumque mare oberrantes uiſuntur cum Delphinis.

Aliis rebus.

Heliotropium herbam mittit Aethiopia.
Hepheſtitem gemmam, Coricus.
Hexeconthalithum gemmam, Trogloditæ.
Hematitem, Aethiopia.
Hydromellem, Phrygia.
Hyænas anamalia, Africa.
Hematopodes aues, Aegyptus.
Hammoniacum, Africa.

Hyacinthos gemmas Æthiopia, atque etiam Chriſolytos, aureo colore tranſlucentes. quibus præferuntur Indicæ (ſi uariæ non ſint) Bactrianæ.

Ignibus.

AEtna inter montes igniferos numeratur. Lucanus lib. 1. & ardenti ciuilia bella ſub Ætna.

Iaculis.

Gnoſos urbs eſt Cretæ, cuius incolæ Iaculis claruerunt. Lucan. lib. 3. Gnoſoſque agitare pharetras Docta, nec Eois peior Gortyna ſagittis.

Iuncis.

Inter Iuncos præſtantiſſimus eſt Nabathæus; deinde Arabicus, quem quidam Babylonicum uocant; tertius Libycus, propè inutilis. laudatur & Hiſpanus, quo fiunt funes.

Iri herba.

Iris herba eſt odorata, Raphano ſimilis, unguentisq; & medicinæ aptiſſima. frequens eſt in Cyzico inſula.

Iride gemma.

Iris gemma (quam crematam, tuſamque ad Ichneumonum morſus remedio eſſe Horus apud Plinium prodit) naſcitur in Perſide.

Iſati.

Iſatis herba eſt fullonia, rubro colore quam mittit Syria.

Iuniperis.

Scribit Plin. lib. 16. uaſtas eſſe iuniperos in Hiſpania.

Inſulis.

Idem lib. 3. ait Illyrici oram mille amplius inſulis frequentari, propter naturam uadoſi maris.

Ichneumonibus.

Ichneumon ſerpens aſpidi infeſtiſſimus frequens eſt in Ægypto.

Ibidibus.

Ibis auis circa Peluſium tantum nigra eſt, cæteris omnibus locis candida.

Lanis.

MIletos Aſiæ fuit ciuitas, præſtantia Lanarum (quæ ibidem inficiebantur) memorabilis. Virgil. lib. 3. Georg. quamuis Mileſia magno Vellere mutentur Tyrios

imitata colores.

Tarenti quoque optimæ inficiebantur Lanæ. Horatius lib.2. Serm. Lana Tarentino uiolas imitata ueneno.

In Canuſio Apuliæ oppido, & Caledonia, ſeu Britannia fuit eximia lanarum bonitas. Quinctianus in Cleopoli, Fama Caledoniæ ſileat miracula, Lanæ Et Canuſina ſimul.

Lingonicas lanas probat Martialis lib.11. Dicens, Lingonicis agedum tumeat tibi culcitra Lanis.

De Melita inſula maris Siculi, Syllius lib.14.-telaque ſuperba Lanigera Melite, & litus piſcoſa Melacte.

Luceria uetus fuit Dauniorum oppidum, ubi ſacrum Mineruæ fanum extitit. Eius Lanas probat Horatius lib.3. Carm. Te Lanæ propè nobilem Tonſæ Luceriam, non citharæ decent. Plin. lib.26. commendat Galaticas, Tarentinas, Atticas, Mileſias.

Plinius lib.8. de lanis & ouibus loquens, Hiſpania, inquit, nigri uelleris præcipuas habet, Polentia iuxta Alpes cani, Aſia rutili, quas Erithras uocant, item Bætica, Canuſium: Fului Tarentum.

Laſerpicio.

Laſerpicium genus eſt herbæ precioſiſſimæ, & in medicinis optimæ; (Sylphion Græci uocant) cuius ſuccus Laſer, folium Maſpetum dicitur. Naſcitur hæc herba in diuerſis locis: ſed omnium laudatiſſima eſt apud Cyrenem Libyæ urbem. Catullus ad Lesbiam, Quàm magnus numerus Libyſſæ arenæ Laſerpici feris iacet Cyrenis.

Lentiſco.

Linternus Campaniæ fluu. Lentiſco arbore abundat. Oui. lib.15. Hinc calidi fontes, lentiſciferumq; tenetur Linternũ.

Lactucis.

Plinius lib.19. ait, Lactucas in binos pedes aliquando ſe pandere, ſed in Circelenſi agro ampliſſimas prouenire.

Lauris.

In Olympo monte, inquit idem lib.16. cap. 33. nulla eſt arbor Lauro copioſior.

Idem lib.15. Laurus, inquit, non quia perpetuò uiret, nec quia pacifera eſt, præferenda utique Myrto, & Oleæ eſt: ſed quia ſpectatiſſima in mõte Parnaſo. ideoq; etiã Apol-

lini grata. Ouid. lib.11. Ille caput flauum Lauro Parnaſide uinctus. Virg. lib.2. Georg. & iam Parnaſia laurus Parua, ſub ingenti matris ſe ſubiicit umbra.

Laurum Peneiam plerunque appellant poetæ, à Peneo Theſſaliæ fluuio, iuxta quem frequens eſt hæc arbor. Val. Flaccus lib.1. Et in ſummo Laurus Peneia Gano.

Permeſſum, Bœotiæ fluuium, Lauros habere docet Pontanus lib.2. de hortis Heſperid. dicens: Bænaci de fonte ferat Permeſſida Laurum.

Phocis. Sabell. in Eleg. Phocaicæ Laurus, Libethridumque chori.

Sycion quoque urbs Oleo & Lauro abundat, unde Sicyonia bacca dicitur.

Plinius lib.15. ait, plurimam Laurum in Ida, & circa Heracleam Ponti prouenire.

Lacte.

Saſſina, urbs Vmbriæ, Plauti patria, Lacte abundat. Mart. Metam quod lactis Saſſinate de ſylua.

Lituania tantam habet lactis copiam, ut eius regionis incolæ ſemper ferè lacticiniis utantur, & melle.

Habent & Fortunatæ inſulæ magnam uim lactis: unde Horat. in Epod. Illic iniuſſæ ueniunt ad mulctra capellæ, Refertque tenta grex amicus ubera.

Leonibus.

Africa, Ouid. lib.4. Triſt. Tempore Pœnorum compeſcitur ira Leonum. Idem de omnibus propè Africæ partibus memoratur.

Getulia. Horat. Atqui non ego te, Tigris ut aſpera, Getulus ue leo, frangere perſequor.

Libya. Mart. lib.7. Iam cernes Libycum uallo aſſultare leonem.

Caſpia. Statius lib.8. Theb. Cæde redit, ſic Hircana leo Caſpius umbra.

Marmarica. Seneca in Agamemnone: Marmaricus leo Morſus cruentos paſſus audacis leæ.

Miſſylia. Codrus, Antè pauens capiet Maſſilum dama leonem.

Habet & Parthia leones. Marullus, Quos fera tygris,

quos leo Parthicus.

Mauritania. Pont. Sed prius aut Mauro ueniam fera præda leoni. Hor. lib. 1. Car. Nec Iubæ tellus generat leonum Arida nutrix.

Plinius lib. 8. ſcribit ſolam Syriam leones nigros alere.

Lente.

Lens legumen eſt, quo qui ueſcerentur, olim æquiore animo fieri crediti ſunt. Frequens eſt Ægypto, Peluſio, Nili oſtio. Mart. Accipe Niliacam Peluſia munera Lentē. Virg. lib. 1. Geor. Nec Peluſiacæ curam aſpernabere lentis.

Lino.

Abundat Ægyptus Lino tenuiſſimo. Syl. lib. 3. Et Peluſiaco filum componere Lino. Argumentum maximæ tenuitatis eſt, quòd ſingula fila CCCLXV. filis conſtare dicantur, cuiuſmodi uiſa ſunt in Thorace Amaſis regis, qui Rhodi uiſebatur, auctore Plinio. Aethiopes, & Indi ex malis, Arabes ex cucurbitis, Aſiatici ex geniſta Lina demetunt.

Eſt & ſua gloria Cumano in Campania, quo ad piſcium capturam utuntur eius urbis incolæ.

Carbaſinum Linum apud Tarraconem repertum, ex quo nautica uela conficiuntur: ex quo & Carbaſus nomen habet.

Naſcitur Linum in deſertis Indiæ, apud Cariſtum inſulam, tanta bonitate & excellentia, ut margaritarum adæquet precium. Carbaſinis ueſtibus Indi & Arabes corpora uelant, quæ ſunt auro purpuraque diſtinctę, ut ſcribit Curtius. unde Propertius lib. 4. Rapta ue odorato Carbaſa lina duci.

Setabis, urbs Hiſpaniæ, agrum habet nomine Spartarium, à Sparto lini genere. Plin. quoque ſcribit citeriorem Hiſpaniam habere ſplendorem lini præcipuum. Setabica lina probat Catullus, dicens: Nam ſudaria Setaba ex Iberis Miſerunt mihi muneri Fabullus.

Larice.

Laricem arborem frequentem eſſe in Ida, docet Plinius lib. 16.

Luto fictili.

Samon, & Saguntum Luto fictili ad uaſa aptiſſimo abundare certum eſt. Mart. lib. 8. Ficta Saguntino Cymbia

malo Luto. Eandem ob cauſam Lagœna uocatur Saguntina à Iuuenale.

Lænis ueſtibus.

Pellene urbs fuit Achaiæ, à Pellene Titane condita, apud quam optimæ fiebant Lenæ ueſtes, quæ egregiè bellantibus dabantur in præmium uirtutis.

Lapide ſpeculari.

Lapis ſpecularis in Hiſpania reperitur, & in Bononia Italiæ. quem quidã humore terræ glaciari modo cryſtalli dicũt.

Ladano.

Ladanum frutex eſt odoratus, quo abundant Arabes, & Nabathæi Syriæ contermini.

Lacertis.

Naſcuntur in Arabia Lacertæ duorum cubitorum, in Nyſa uerò monte Indiæ XXIV. pedum longitudine. Volat. ſcribit in Aethiopiæ inſulis captam à regibus Luſitaniæ Lacertam octonũm cubitorum longitudine, tanto oris rictu, ut ſolidum infantem deuoraſſet.

Capraria una ex Fortunatis inſulis, itidem Lacertis referta eſt. Plinius.

Locuſtis.

Incolę Gaſii montis adeò quondam locuſtis infeſtati ſunt ut contra eas Iouis auxilium implorauerint, & Seleucidum auium eas perimentium aduentum.

Graculi à Theſſalis, Illyriis, & Lemniis, nutriuntur contra locuſtas, quorum ui maxima obruuntur, ubi certa menſura eſt præfinita, quam ſinguli enecarunt, ad magiſtratus deferant.

Magneſij, & Epheſij contra locuſtas ordine militari ad bellum exeunt, tanta eorum animalium ſcatent multitudine.

In mari Indico locuſtæ aquatiles quaterna implent cubita. Plinius, In India ternũm pedum longitudinis eſſe traduntur, cruribus & femoribus ferarum uſum præbentes quum inaruerunt.

In Cyrenaica regione lex eſt ter anno debellandi eas.

Necare & in Syria militari imperio coguntur, quæ tamen Parthi, in cibo gratæ ſunt.

Lupis piſcibus.

Lupum piſcem laudatiſſimum capi Romæ in Tiberi fluuio ſcribit Plinius lib.9.

Lupis feris.

Cælius ſcribit Lupos apud Crotoniatas maximè ſcatere, à quibus Milonem ibidem deuoratum ſcribit..

Lagnibus.

Lagnis piſcis apud Mæandrum, & Lycum Aſiæ, item apud Strymonem Europæ fluuios cernitur.

Loto.

Loton arborem gignit Africa, ſed præcipua eſt circa Syrtes, atque Naſamones.

Lilio.

Lilium laudatiſſimum eſt in Antiochia, & Laodicea Syriæ, mox in Phaſelide. quartum locum obtinet in Italia naſcens.

Suſa urbs Perſarum à Memnone condita nomen ſumpſit à Liliorum multitudine. nam Perſæ Suſam uocant Lilium.

Leporibus.

Baleares inſulæ tot quondam leporibus obrutæ ſunt, ut eius loci habitatores aduerſus prouentum eorum, auxilium militare ab Auguſto petiuerint. nam prius famem regioni populatis meſſibus attulerant. Leporem marinum tactu peſtilentem habet Indicum mare.

Lyncibus.

Lyncas frequentes generat Aethiopia. Plin. lib.8. c.12.

Habet Ledonem herbam Arabia, Lesbidem gemmam Lesbos.

Melle.

HYbla, mons Siciliæ, optimo abundat melle. Mart. libro undecimo, Mella iubes Hyblæa tibi, uel Hymettia naſci.

Sicilia. Varro lib.3. de re ru. Propter hoc Siculum mel fert palmam, quòd ibi thymum bonum & frequens eſt.

Hymettus mons Atticæ. Statius lib.6. Theb. Strident Hymettia mella.

Attica. Ouidius, Adiice de flauis Attica mella fauis. Plin. Mellis Attici in toto orbe ſumma laus exiſtimatur.

Calydna una eſt Cycladum, mellis itidem ferax. Ouid. lib. 8. Dextra Lebynthos erat, fecundaque melle Calydna.

Scribit Plin. Sabæos eſſe ditiſſimos ſyluarum fertilitate odorifera, auri metallis, agrorum, rigui mellis, ceræque prouentu.

Calabria. Horat. Quanquàm nec Calabræ mella ferunt apes.

In Fortunatis inſulis copia eſt optimi mellis. Horatius; Mella caua manant ex ilice montibus altis.

Cyrnus inſula eſt abundans melle, ſed illaudato. Virg. Sic tua Cyrnæas fugiant examina taxos.

Torini populi Indiæ uictitant melle, quo affluunt. Val. Flac. lib. 6. Mellis honos Torinis.

Strabo ait in India arundines ſine apum auxilio mel ferre ſuauiſſimum.

Mellaria oppidum Hiſpaniç meruit nomen à copia mellis.

Marmore.

Sinada oppidum Phr giæ, ad LX. ſtadia proximum habet uicum Docimum, ubi marmor naſcitur, quod incolæ Docimitem, Romani Sinadicum uocant. Horat. Quòd ſi dolentem nec Phrygius lapis, Nec purpuratum ſidere clarior Delinit uſus. Hac ratione Pontanus Idæas uocat columnas, dicens: Hinc etiam templa Idæis innixa columnis. Statius lib. I. Syl. Sola cauo Phrygiæ mittit quam Sinados antro, Ipſe cruentauit maculis lucentibus Atys.

Commendatur & marmor Numidicum, quod M. Lepidus primus omnium Romæ oſtendit, maculis quidem purpureis uariatum. nam hunc lapidem Atys, quum in Phrygia Cybelem fugeret, cruentaſſe dicitur. Vocatur autem Porphyrites. Plin. ait, præter marmoris Numidici, ferarumq; prouentum, nullum aliud eſſe regionis inſigne. Martialis, Marmore picta Nomas.

Laconicum marmor uiride erat, & cunctis hilarius, omniumq; precioſiſſimum. Stat. in Syl. hic dura Laconum Saxa uirent.

Tænarus Laconiæ promontorium marmor habuit laudatiſſimum. Tibullus, Quid'ue domus prodeſt Phrygiis innixa columnis, Tænaræ ſiue tuis, ſiue Caryſte tuis?

Taſos Cycladum una marmor habuit maculoſum, quod Taſium dicitur.

Caryſtos, urbs Euboiæ, marmor habuit laudabile, quo primus in columnis Romæ uſus eſt Mamurra. Plinius, Caryſtos, inquit, nobilis; nobilior tamen marmore. Lucanus, Quà maris anguſtat fauces lapidoſa Caryſtos.

Luna urbs Etruriæ marmor habuit candidum & lucidum, quam propterea metalliferam, id eſt Marmoris feracem, uocat Stat.dicẽs: An ne metalliferæ repetit iã mœnia Lunæ.

Eurotas, Laconiæ fluuius, ab eiuſdem rei præſtantia commendatur.

In Syene Aegypti urbe fodiebatur etiam maculoſum marmor, quod Pyropœcidos, id eſt, igneis maculis uariatum dicitur. Eo faciebant obeliſcos Aegypti reges.

Paros quoque Aegæi maris inſula marmor habuit laudabile. Plin. ſcribit Aegyptium Labyrinthum lapideis à Paro columnis fuiſſe factum. Horatius, Vrit me Gliceræ nitor, Splendentis Pario marmore purius. Ouidius lib.3. Met. Hæret ut è Pario formatum marmore ſignum.

Apud Sycionem marmorum fuit nobilis uena, ubi Dipœnus & Scyllus cælatores patria Cretenſes claruerunt.

Chios quoque maris Aegæi inſula, Taygetus, ſeu, Taygetum mons Laconiæ, Hymettus Atticæ, Doniſa, Liguria, Dalmatia marmoris eximii laudem meruerunt.

Meretricibus.

In Suburra uico urbis Romæ fuerunt meretricum domicilia, quæ propterea Suburranæ dicuntur. Pamphilus, Deque Suburranis Thaida fornicibus. Martialis, Famæ non nimium bonæ puellam, Quales in media ſedent Suburra.

Corinthus urbs tantis deliciis eneruata eſt, ut Veneris templum ibidem fuerit, ubi mille circiter elegantes meretrices paratæ erant uenientibus ſe proſtituere, inter quas numerantur præcipui hominis, Laïs, Thais, Cyrene, Leæna, Synope, Phryne, Sicyone. Vnde natum prouerbium, Corinthiari, id eſt, Laſciuire.

Myrtis.

Sparta. Virg. in Battarum, Et uiolæ genus omne hic eſt, & Spartica Myrtus.

Orontes. Salmonius, Non Thabor horum animos, non myrtifer angit Orontes Eurotas. Catullus, Quales Eurotæ perpingunt flumina Myrtos.

Metallis.

Ilua inſula, Tuſciæ adiacens, clara eſt metallis. Virg. lib.10. aſt Ilua trecentos, Inſula inexhauſtis Chalybum generoſa metallis. Plin. Venaria Ilua, cum ferri metallis.

De Amathunte Cypri ciuitate Ouid. lib.10. At ſi fortè reges fecundam Amathunta metallis.

De Temeſe Cypri urbe, Statius lib.1. Syl. Et queis ſe totis Temeſe dedit hauſta metallis. Ouid. lib.15. Hippotadæque domos regis, Temeſesque metalla.

De Luna urbe Etruriæ, Statius lib.4. Syl. An'ne metalliferæ repetit iam mœnia Lunæ.

Poſidonius dicebat Plutum deum opulentiæ habitare ſubterranea Hiſpaniæ: tanta eſt in eo terrarum tractu, metallorum fecunditas.

Italia, inquit Plinius, metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris.

Murice.

Murex piſcis eſt, cuius humore fit color purpureus, & quandoque pro purpura capitur. Murice autem claruerunt loca ſequentia.

Tyros, Virg. Tyrioque ardebat Murice læna.

Africa, Horat. Tebis Afro murice tinctę Veſtiunt lanæ.

Baiæ, Idem lib.2. Ser. Murice Baiano potior Lucrina Peloris.

Getulia, Idem: Argentum, ueſtes Getulo murice tinctas.

Phocis, Ouid. lib.6.Met. Phocaico bibulas tingebat murice lanas.

Tarentum, Sidonius: Muricis Tyrij, ſeu Tarentini conchyliato ditat indutu.

Sidon, Lucanus: Et Tyros inſtabilis, precioſaque murice Sidon.

Laconia, Pamphilus: Picta nec Oebalio fulget quæ murice ueſtis.

Aſſyria, Sidonius: Aſſyrius murex, nec tibi ſigna dabit.

Idem dicendum de locis, oſtro & purpura claris.

Muribus.

Coſæ, urbs Italiæ, murium quotidie erumpentium multitudine obruta eſt.

Tanta eſt in Ægypto murium abundantia, ut & ſegetes populentur, hiſque litatione & uotis reſiſtere oporteat.

Argillus, mons Thraciæ, dictus eſt à multitudine murium, qui in terra ibidem reperti ſunt concertantes. Argillus lingua Thracum mus dicitur.

Scribit Plinius ex Gyaro, Cycladum inſula, incolas à muribus fugatos.

Plurimi & ad Troadem perueniunt, unde iam magno prouentu fugauerunt accolas.

Tantus fuit apud Perſas murium prouentus, ut repertæ ſint prægnantes in utero parentum. teſte Plinio.

Meſſibus.

Habet Ægyptus binas in anno meſſes, ac totidem æſtates. de Africa & Ægypto, Statius lib.3. Syl. quod meſſibus Afris Verritur, æſtiferi quidquid terit area Nili Ægyptus ab antiquis orbis horreum uocata eſt, quò dei animi gratia & ſalutis confugere ſoliti ſunt.

Libya. Horatius: Quidquid de Libycis uerritur areis. Mart. Poſſideat Libycas meſſes Hermumque Tagumque.

Coronia urbs Theſſaliæ. Stat. lib.7. Theb. Exilem Gliſanta, Coroniamque feracem, Meſſe Coroniam, Baccho Gliſanta colentes.

Gargarus mons in Ida. Claud. iam flaueſentia centum Meſſibus, ęſtiuæ detondent Gargara falces.

Mercibus.

Orientales populi uariarum rerum mercibus, ut gemmis, auro, argento, ture, balſamo, cæteriſque rebus aromaticis abundant. hinc Stroza filius merces Eoas uocat, dicens: Ille dat Eoa lectos de merce lapillos.

Thebę urbs centum portarum fama nobilis copioſa fuit Indicarum, Arabicarumque mercium.

Minio.

Minio pigmento abundat Minius, Iberiæ fluuius, nomen inde adeptus. Prop. Vt Męotica nix Minio ſi certet Ibero.

Siſapo, locus Hiſpaniæ, optimum habet Minium. Plin. Celeberrimum Minium ex Siſaponenſi regione Bætica, Miniario metallo.

Reperitur & Minium apud Colchos, in rupe quadam inacceſſa: optimum uerò ſupra Epheſum.

Margaritis.

Margaritis lapillis abundat India. Plin. Quantum apud nos Indicis margaritis precium eſt. Idem lib. 9. Principium ergo, culmenque omnium rerum precii, margaritæ tenent. Indicus maximè has mittit Oceanus. Bap. Pius, Indaq; gemmiferis margaris acta uadis.

Habet etiam margaritas Taprobane, Arabiæ inſula: item Perimula promontorium Indiæ: Laudantur circa Arabiam in Perſico ſinu maris rubri.

Scribit Plin. Caſcandrum inſulam eſſe deſertam in Oceano Indiam uerſus, margaritis quæſtuoſam.

Tilos quoque Arabiæ inſula, celeberrima eſt margaritis.

Palæogones incolæ ſunt Taprobanes inſulæ, auri, margaritarumque grandium fertiliores, quàm Indi.

Tacitus ſcribit Britanniam aurum & argentum, aliaque metalla gignere, & Oceanum margaritas, ſed ſubfuſcas & liuentes. Suetonius ait, Cæſarem in Britanniam nauigaſſe, cauſa Margaritarum.

Mulis.

Hiſpania Stroza pater, Hiſpanasque ſimul mulas, mannosque Britannos Adde.

Murænis piſcibus.

Mare Siculum. Martialis, Quæ natat in Siculo grandis muræna profundo.

Plinius probat lupum Tiberis, Rhombum Rauennæ, Murænam Siciliæ, & elopem Rhodi.

Sunt & prope Tarteſum, Hiſpaniæ urbem, delicatæ Murænæ. Quinctianus, Traxit & Tarteſia Muræna quoſdam.

Magalibus.

Magalia, ſeu mapalia dicuntur Getulorum caſæ, quæ calamis teguntur. Mart. Tecum ego, uel ſicci Getula mapalia Pœni, Et Poteram Scythicas hoſpes amare caſas.

Ad hunc locum facere uidetur, quod Salluſtius ſcribit de

Numidis,quos ait habuiſſe alueos nauiū inuerſos p tuguriis.

Scythæ quoque non alias domos habuerunt, quàm uolubiles, & paluſtris ductiles. unde Horat. Campeſtres melius Scythæ, Quorum plauſtra uagas rite trahunt domos, Viuunt, & rigidi Getæ.

Myrrha.

Myrrham arbuſculam aromaticam ſucco diſtillantem habet Arabia. Virg. in Cyri, Ille Arabis myrrhæ quondam qui cepit ocellos.

Habet Myrrham Orontes. Propertius, Aut quid Orontea crines perfundere myrrha?

Aſſyria. Pontanus, Et Aſſyriam redolentia pectora myrrhā.

Excellit & Troglodytica Myrrha, quæ lucida eſt, ſubuiridis, & mordax.

Muſculis.

Muſculi piſces naſcuntur in Stymphali Arcadiæ.

Muriis.

Antipolis, urbs Aſiæ, Muriis & Thynnis piſcibus abundat. Martialis, Antipolitani fateor ſunt filia Thynni.

Monilibus.

India. Statius lib. I. Syl. Huic Inda monilia Glaucum, Proteaque, atque omnem Nereidā quærere iuſſi. Vbi loquitur de forma, & cultu Violantillæ, uxoris Stellæ poetæ Patauini.

Murrha gemma.

Murrham gemmam (qua fiebant murrhea, ſeu murrhina pocula precioſa) multis in locis mittit Parthia. Propertius, Murrheaque in Parthis pocula cocta focis.

Montibus.

Macedonia perpetuis montibus cingitur. habet ab Oriente Oſſam & Pelion, ab occaſu Pindum, ab Aquilone Olympum, à Meride Ochryn.

Corſica quoque montibus, tanquam uerticibus, abundat. unde & nomen ſumpſit. Corſas enim tempora Græci uocāt.

Molaribus.

Antron urbs eſt Theſſaliæ, cauernis & cuniculis abundans, quibus optimi lapides ad molas eruuntur. Gellius uocat molas illas truſatiles, ubi loquitur de Plauto: quem ait

operam piſtori locaſſe, & feciſſe quæſtum in agendis mollis illis, quas truſatiles uocant.

Melino.

Melinum pigmentum nomen ſumpſit à Melo inſula, unde exportatur.

Magnete.

Magnes lapis eſt argento ſimilis, ferrum ad ſe attrahens. reperitur in India, & in Siphno inſula maris Aegei.

Melonibus.

Melones (quos Veteres Melopepones dicebant) fructus ſunt hortenſes, qui humi rotundantur. Spartianus Oſtienſes probat.

Muſcis.

Plinius ait Cyrenaicos Achorem deum contra multitudinem muſcarum inuocare, eique litare conſueuiſſe. Muſcarum multitudo depopulata eſt quondam Megarenſes.

Myrica.

Myrica arbuſcula naſcitur domeſtica in Aegypto, & alibi agreſtis.

Myrobalano.

Myrobalanum arbor eſt frequens apud Trogloditas Aethiopiæ, Aromaticam ferens glandem, qua fit unguentum precioſum. Palma, quæ fert myrobalanum, probatiſſima eſt in Aegypto.

Malobathro.

Malobathrum unguentum eſt odoriferum, Syriæ regioni peculiare. Horatius, Cum quo morantem ſæpe diem mero Fregi, coronatus nitentes Malobathro Syrio capillos.

Meliloto.

Melilotos, herba eſt ſuauis & mellea, de qua Ouidius: Pars thyma, pars rores, pars meliloton amant.

Melilotos optimus eſt Atticus: naſcitur & in Campania circa Nolam mellini coloris, odoriſque uehementis.

Mantichora.

Mantichoram feram India gignit magnitudine leonis, pelle uilloſa & purpurea, uultu & auribus propè humanis, triplici dentium ſerie in utraque maxilla, utrinque aculeis cuſpidatam, quos in certamine pro telis iaculatur.

Monope.

Monopem animal tauri magnitudine habet Pœonia.

Muribus Araneis.

Muribus Araneis, quos Herod. Mygdalos uocat, ſcatet Britannia.

Monocerote.

Monoceros fera eſt ſæuiſſima, capite ceruino, pedibus elephantinis, cauda aprina, reliquo corpore ſimilis equo, uno in fronte cornu duum cubitorum armatà: naſcitur in Aethiopia.

Margaris.

Margari piſces ſunt ſpecie rotunda, & gregatim natantes, ac regem ſectantes more apum. reperiuntur in mari Rubro.

Membranis.

Membranæ Pergami primùm repertæ ſunt.

Malis punicis.

Malum punicum, ſeu granatum, frequens eſt apud Carthaginem, unde cognomen ſumpſit.

Malis Cydoneis.

Malis Cydoneis (quæ & Cotonea dicuntur) nomen dedit Cydon urbs Cretæ, in qua magnus fuit eorum prouẽtus.

Milio.

Milio gaudet Campania, pultemque candidam ex eo facit. Sarmatorum quoque gentes hac maximè pulte aluntur. Aethiopes non aliã frugem, quàm milij, hordeiq; nouere. Habent & Niuerni agros milio, perinde ac frumento, aut aliis ſegetibus refertiſſimos, quo etiam contrito, & in farinam redacto pultem conficiunt.

Malua.

Maluas Plin. ſcribit in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere, quod eſt argumentum magnæ fertilitatis.

Moly herba.

Moly herba à Mercurio reperta, maximè contra uenena efficaciæ, naſcitur in Cillene Arcadiæ.

Militibus.

Plinius ſcribit Italiam nunciato Gallico tumultu ſolam ſine externis ullis auxiliis armaſſe peditum xxc. millia,

equitum DCC. millia.

Mulis piſcibus.

Mulos piſces Septemtrionalis gignit Oceanus, & proxima pars occidentis.

Merulis albis.

Merulæ circa Cyllenem Arcadiæ, nec uſquam alibi candidæ naſcuntur.

Aliis rebus.

Mithridanion herbam generat Pontus, Melichryſim gemmam India, Magudarim caulem Syria, Maſtichem arborem Chios inſula.

Niuibus.

Taurus, Othrys, Rhodope, Scythia, Thracia nullo ferè tempore non rigent niuibus, gelu, ac glacie. Taurus, Remaclus: Nubibus impono Taure niuoſe tuis. Scythia, Lucanus: Solibus & nullis Scythicæ, quum bruma rigeret, Dimaduere niues. Thracia, Statius lib.11. Biſtoniæ tepuere niues. Ouid. Brachia Sythonia candidiora niuę. Othrys, Claudianus: Laſſa per Othryſias fundere membra niues. Rhodope, Ouid. in Epiſt. Quà patet umbroſum Rhodope glacialis ad Hemum.

Scribit Plin. Atlantis uerticem, altis etiam æſtate niuibus operiri.

Nemoribus.

Zacynthos inſula non procul Corintho. Virg. lib.3. Æn. Iam medio apparet fluctu nemoroſa Zacynthos.

Egaleos mons Atticę. Statius lib 12. Diues & Egaleos nemorum, Parneſque benignus Vitibus.

Atlas, inquit Martianus Capella, numeroſus eſt, ſcatens fontibus, ſed rupibus infecundus.

Nucibus.

Auella, urbs Campaniæ, nuces habuit præſtantiſſimas. Plinius, Nuces Auellanæ capitis dolorem faciunt. Virg. Et qui mali feræ deſpectant mœnia Auellę.

Plinius laudat Tarentinas amplitudine, & putaminis mollicie. Columella, Nucem Græcam Auellanam, & Tarentinam hoc modo facere poteris.

Thaſię. Quinctianus, Thaſia nux quoſdam, Cilix & piſcis aliquos. Varro apud Gellium Scaros Cilices, nuces

Thaſias, palmas Ægyptias, glandes Ibericas inter cibos electiles reponit.

Optimum genus Nucum fuit Perſicum, auctore Plinio. Politianus in Ruſt. Cornaque cum Ceraſis, duroque putamine clauſa Perſica nux.

Plinius laudat Ponticas. unde Statius lib. 1. Syl. Quidquid nobile Ponticis nucetis.

Nardo.

Nardus, ſeu Nardum frutex eſt aromaticus, quo India & Perſis abundant. Horatius, Nunc & Achæmenio perfundi Nardo iuuat. Plinius, Cuius folia nihil ab Indico, nardo diſtant.

Nymphis.

Oceanus Nympharum omnium pater eſt. Catullus, Non genitor Nympharum abluat Oceanus.

Napis.

Amiternum, urbs Campaniæ, Napis abundat. Martialis, Hos Amiternus ager felicibus educat hortis. Plinius, Napi uerò Amiternini (quorum eadem ferè natura) gaudent æquè frigidis. Napus in Aegypto mirè celebratur propter olei celebritatem, quod de ſemine eius faciunt.

Nebridibus.

Nebrides dicuntur damarum, ſeu ceruorum pelles. his abundat mons Nebris nomine, auctore Solino.

Nitro.

Nitrum lapis eſt ſulphuri commiſtus, & natura ſali proximus. Apud Epirum fit eodem, quo ſal, modo. Optimum creſcit in Macedonia, quod uocant Coleſtricum. In Aegypto conficitur multò abundantius, ſed deterius. Nitrariæ egregię Aegyptiis circa Memphim eſſe conſueuerunt.

Naſturcio.

Naſturcium herba eſt torporem & hebetudinem excitans. frequens eſt apud Babylonem.

Neadibus.

Neades animalia ſunt, quorum uoce abrumpitur terra. reperiuntur in Samo inſula.

Narciſſo.

Plin. ait probatiſſimũ narciſſum creſcere in Licię mõtibus.

Oſtro.

LEmannus lacus, Gebennæ propinquus, colore muricis abundare arguitur dicto Ricardi Bartolini: Oſtrifero madidum caput obiectare Lemanno.

Sarra, ſeu Tyros. Virg. Vt gemma bibat, & Sarrano dormiat oſtro.

Sidon. Ouid. Hic qui Sidonio fulget ſublimis in oſtro.

Aſſyria. Virg. in Cyri: Non Libys Aſſyrio ſternetur lectulus oſtro.

Phœnicia. Rufus Feſtus, Agenoreo color hinc mentirier oſtro.

Tænarus mons Laconiæ. Ægidius Maſerius, Commendent oſtrum Tęnarus, atque Tyros.

Chalcedon. Luc. lib. 9. Pontus & oſtriferam dirimat Chalcedona curſu.

Oleo, & Oliuis.

Venafrum Campaniæ oppidum præcipuam olei laudem meruit. Martial. lib.13. Hoc tibi Campani ſudauit bacca Venafri Vnguentum. Horat. Preſſa Venafranæ quod bacca remiſit Oliuæ. Plinius, Et uulgò, inquit, principatum hoc bono obtinuit Italia toto orbe, maximè agro Venafrano.

Picenum regio Italiæ. Martial. Si mihi Picena turdus Palleret oliua. Oliuam Picenam commendat Plinius.

Sicyon urbs Achaiæ. Ouid. in Ibin, Aut ut oliuifera quondam Sicyone profecto.

Trebia, ſeu Trebula urbs Italiæ (quæ prius Nitiſca dicebatur) etiam claruit oliuis. Virg. lib.7. Eretimanus omnis Oliuiferæque Nitiſcæ.

Peparethros inſula. Ouid. lib.7. Met. Et Giaros, nitidæque ferax Peparethros oliuæ.

Ager Sabinorum. Ouid. lib.3. Faſt. Primus oliuiferis Romam deductus ab aruis.

Eurotas fluuius Laconiæ. Stat. lib.4. Theb. Taygetique phalanx, & oliuiferi Eurotæ Dura manus.

Lycabeſos mons Atticæ. Stat. lib.12. parnesque benignus Vitibus, & pingui melior Lycabeſos oliua.

Betis

Bætis Hiſpaniæ fluuius. Martialis, Bætis oliuifera crinem redimite corona. Plinius, Glareoſum oleis ſolum aptiſſimum in Venefrano, pinguiſſimum Bætica. Idem, Bætica quidem meſſes uberrimas inter oleas metit.

Paropotamia proxima Tigri regio non palmetis modò, uerùm & oleo, pomiſque & aliis arbuſtis nobilis eſt.

Oliuis etiam abundare Fortunatas inſulas oſtendit Horatius, dicens: Germinat & nunquam fallentis termes oliuæ.

Taburnus mons Campaniæ. Virg. iuuat Iſmara Baccho Conſerere, atque olea magnum ueſtire Taburnum.

Ouis.

In Velitris, Volſcorum oppido, fuit ouorum ingens abundātia. Mantuanus, Iā Latii Romā caput, ouiferaſq; Velitras.

Pygmæorum caſas luto, penniſque, & ouorum putaminibus conſtrui ſcribit Plin lib. 7.

Oonæ eodem teſte inſulæ ſunt Ponti, in quibus ouis auium & auenis uiuunt incolæ.

Ouibus.

Galeſus, Calabriæ flumen, ouium multitudinem quondam fertur habuiſſe. Horat. lib. 2. Carm. Dulce pellitis ouibus Galeſi flumen.

Canuſium urbs eſt Apuliæ, in qua lanæ erant rutili coloris. Iuuenalis Sat. 6. Paſtores, & ouem Canuſinam, ulmosq; Falernas.

Gallia. Hor. Nec pinguia Gallicis creſcunt uellera paſcuis.

Calabria, & Apulia. Col. lib. 8. Generis eximii Calabras, Apulasq; milites noſtri exiſtimabant, earumq; optimas Tarentinas. Nunc Gallicæ precioſiores habentur, earumque præcipuæ Altinates. Altinum autem oppidum eſt in palude poſitum, ſimilem Rauennæ ſitum habens. Marlialis, Velleribus primis Apulia prima, ſecundis Nobilis Altinum, tertia laudat ouis. Plinius, Lana autem laudatiſſima Apula, & quæ in Italia Græci pecoris appellatur, alibi Italica. Tertium locum Mileſiæ oues obtinent. Apulæ breues uillo, nec niſi penulis celebres. Circa Canuſium, Tarentumque ſummam nobilitatem habent.

Tibareni populi ſunt Trapezonti imminentes, Chalybibus uicini, ouium præſtantiſſimi cultores. Priſcianus, ſeu

Rhemnius in Dionyſii Geographia. Hic pecorum eſt diues nimirum gens Tibarenûm: Hanc prope ſunt Chalybes, duriſſima regna colentes, Quos labor exercet ſæuus, ferrique metalla.

Ægyptus adeò herbis exuberat, auctore Diodoro Siculo, ut oues bis anno ibidem pariant, bisque præbeant lanã.

Herodotus ait in Arabia eſſe oues cauda trium cubitorum, quam per humum trahunt.

Sunt & minutiſſimæ oues in Chio pabuli inopia, quarum tamen lacte caſeus conficitur laudatiſſimus. Ibidem agni ſtatim à partu matrem paſtoremq́; agnoſcunt, & circa petulcã laſciuia ſubſiliunt.

Ornis.

Pelion mons Theſſaliæ. Val. Flac. lib.1. Arg. Quantum Peliacas in uertice uicerat ornos.

Odoribus.

Arabia propter uarias herbas, fruticesq́; aromaticos, tota eſt odorifera. Statius lib.1. Syl. Odoriferis Arabum quod doctus in aruis. Tibullus, -urantur odores, Quos tenet è terra diuite mittit Arabs.

Saba. Col. lib.11. Cælitibus, templisque Sabæum miſcet odorem. Statius lib.2. Syl. Odoriferos exauſit flamma Sabæos. Plin. ſcribit Sabæos ditiſſimos ſyluarum fertilitate odorifera.

Perſis. Syl. lib.15. Altera Achæmenium ſpirabat uertice odorem. Ad hoc alluſit Hor. Perſicos odi puer apparatus.

Aſſyria. Catullus, Fragrantem Aſſyrio uenit odore domũ.

Panchaia, & Idaſpes. Claudianus, Quidquid turiferis ſpirat Panchaia ſyluis, Quidquid odoratus longè blanditur Idaſpes.

India. Syllius libro 17. Qualis odoratis deſcendit Liber ab Indis.

Armenii. Tibul. lib. 1. Iactat odoratos uota per Armenios.

Apud Delphos, oppidum Phocidis, dabantur Apollinis oracula. Plin. Subeunt in hac reputatione Delphica oracula, uelut ad caſtigandam hominum uanitatem à deo miſſa.

Oſtreis.

Oſtrea, ſeu Oſtreæ appellantur aquatiles conchæ, qua-

rũ olim uſus erat in deliciis. Optimæ fuerunt in lacu Lucrino. Mart. Ebria Baiano ueni modo concha Lucrino. Hor. Non me Lucrina iuuerint cõchylia. Sergius Orata (qui primus oſtrearum piſcinas habuit) optimum ſaporem Lucrinis adiudicauit.

Geradaſca ſtagnum eſt agri Volaterrani, optimis oſtreis refertum.

Baiæ, Hadrianus Card. Baiana oſtrea, murices, luposq́;

Circæi. Hor. Oſtrea Circæis, Miſeno oriuntur echini.

Abydus. Mantuanus, Vnus, & oſtriferam Seſto qui iunxit Abydon.

Oppidis.

Alexandri magni comites in eo tractu Indię, quem ſubegerant, ſcripſerunt quinque millia oppidorũ fuiſſe, Indiamq́; tertiam partem eſſe terrarum omniũ, & multitudinẽ gentiũ innumeram probabili ratione. Indi enim propè gentium ſoli nunquam emigrauere ſuis finibus.

Bætica olim habuit oppida 175.

Oleribus.

Syria in hortis operoſiſſima oleribus abundauit, unde natum Adagiũm, Multa Syrorum olera.

Onagris.

Onagri ſylueſtres aſini præcipui ſunt in Phrygia & Lycaonia. ſunt & in Mauritania curſu pernices, citoq́; deſiſtẽtes, quos anhelos uenatores propterea facilè capiunt.

In India reperiuntur agreſtes, equi magnitudine, capite pænè rubenti, oculis cæruleis, uno in fronte cornu.

Onocrotalis.

Onocrotalos aues, olorum ſimilitudinem habentes, Gallia Septemtrionalis, Oceano proxima mittit.

Onychite.

Onychitem gemmam in Arabiæ montibus, nec uſquam alibi naſci ueteres putauerunt.

Aliis rebus.

Othonem & Oenanthem herbas habet Syria. Opalos gemmas, India. Ocram pigmentum, Topazonos inſula. Obſidiarum lapidem Aethiopia. Oryges feras, Africa. Origanum herbam, Bœotia.

Pice.

PLinius, Aſia picem Indicam maximè probat. Græcia Piericam, Naryciam. Virg. lib.2. Georg. dicens: Et iuuat undantem buxo ſpectare Cytorum, Naryciæque picis lucos. Eſt autem Narycia, ſeu Naryciuni oppidum Volſcorum. Col. lib.11. ſobolem dabit illa capacem Naryciæ picis, aut Actæi mellis Himetti.

Eſt & circa Idam in Troade pix plurima. Virg. libro 3. Georg. Idæasque pices, & pingues unguine ceras.

Illyrium, ſeu Illyria, Epiri regio, Italiæ propinqua, pice quoq; abundat. Ouid. Nigrior Illyrica cui pice ſanguis erat.

Theopompus apud Plinium teſtis eſt in Apolloniatarum agro picem foſſilem non deteriorem Macedonica inueniri.

Piceis arboribus.

Picea arbor frequens eſt in Pado: unde impoſitum fluuio nomen. Pades enim Picea Gallicè uocantur, inquit Plin.

Palmis.

Apud Heſſenos populos urbs eſt Eggada nomine, fertilitate, & nemoribus palmetorum nobilis.

Ægyptus. Plin. Palma, inquit, quæ fert Myrobalanum, probatiſſima eſt in Ægypto. Quinctianus, Inuenta menſis palma mox Ægyptia.

Idume prouincia Syriæ palmis luxuriat. Lucanus, Et arbuſto palmarum diues Idume. Virg. lib.3. Georg. Primus Idumæas referam tibi Mantua palmas.

Hiericus oppidum eſt Idumææ, in cuius agro Strabo ait palmetum eſſe centum ſtadiorum. Plinius Hiericuntem palmetis conſitam, & fontibus irriguam uocat. Idem, Sed ut copia, inquit, ibi, atque fertilitas, ita nobilitas in Iudæa, nec in tota, ſed Hiericunte maximè.

In Babylonia per omnem regionem palmæ ſunt ſua ſponte naſcentes, pleræque fructiferæ.

Arabia. Ouid. lib.10. Palmiferos Arabes, Panchæaque rura relinquam.

Pharos Aegypti Inſula. Ouid. lib.2. Eleg. Quæ colis & Memphin, palmiferamque Pharon.

Selinis urbs iuxta Lilybæum. Syll. Audax Hybla fauis, palmis quoque onuſta Selinis. Virg. lib.3. Aen. Teque datis

linquo uentis palmoſa Selinis.

Plinius ſcribit Iudæam eſſe inclytam palmis.

Eſt & in Liguria caſtrum S. Romuli palmis nobilibus refertum.

Canaria una ex Fortunatis inſulis abundat palmetis, cariotas, id eſt, palmarum fructus ferentibus. Mart. Notæ cariotides theatris. Stat. Prægrandes cariotides cadebant.

Tylos, inſula maris Perſici, palmas, oleas, uites, ficos, & uaria pomorum genera profert.

Thebæ Aegyptiæ palmis itidem fœcundæ fuerunt. Stat. Seu quæ palmiferæ mittunt uenalia Thebæ.

Pomis.

Tibur oppidum, non procul Roma, pomis abundauit. Col. lib. 11. Et turris lacus, & pomoſi Tiburis arua.

Phæacum regio tanta pomorum ubertate claruit, ut præmaturis fructibus noui ſtatim ſuccederent. his autem præfuit Alcinous. Stat. lib. 1. Syl. Quid bifera Alcinoi laudem pomaria, uosq; Qui nunquam uacui prodiſtis in aera rami? Iuuenalis Sat. 5. illa iubebit Poma dari, quorum ſolo paſcaris odore: Qualia perpetuus Phæacum Autũnus habebat.

Anio fluuius, Tiburi propinquus, etiam pomis abundat. Propertius, Ramoſis Anio qua pomifer incubat aruis.

Faliſci, Volſcorum populi, etiam abundant pomis. Ouid. lib. 3. Eleg. Quum mihi pomiferis coniux foret orta Faliſcis.

Aſpagones, Indiæ populos, uitis, lauri, buxi, pomorumq; omnium in Græcia naſcentium fertiles ſcribit Plinius.

Omnes Fortunatæ Inſulæ copia pomorum & auium omnis generis abundant.

Plumbo.

Mictis Inſula candidum generat plumbum. Plin. libro 4. cap. 16. Timæus hiſtoricus à Britannia introrſus ſex dierum nauigatione abeſſe dicit inſulam Mictim, in qua candidum plumbum proueniat.

Ex Caſſiteride inſula, ait Plin. lib. 7. cap. 56. plumbũ primus apportauit Midacritus.

Cantabria nigro abundat plumbo.

Pantheris.

Hyrcania Scythiæ pars Pãtheris, Pardis, & Tygrib. abũdat.

Pinis.

Atlas mons. Auſonius, Nec pinifer Atlas Amphytrioniadem puerum.

Ida. Statius lib. 3. Syl. Pergame pinifera multò precioſior Ida.

Licæus mons Arcadiæ. Statius lib. 7. Theb. Nec ſua pinigero magis adnatet umbra Lycæo.

Simois fluuius Phrygię. Statius lib. 12. Pinigeri rapitur Simoentis ad amnem.

Mænalus. Virg. Pinifer illum etiam ſola ſub rupe iacentem Mænalus, & gelidi fleuerunt ſaxa Lycæi.

Oſſa mons Theſſaliæ. Lucan. Quantus Piniferæ Boreas quum Thracius Oſſæ Rupibus incubuit.

Othrys. Val. Flac. Parnaſi lateant iuga, ceſſerit Othrys Piniger.

Portis.

Aegyptiæ Thebæ centum portis nobiles fuerunt. Iuuenalis, Ecce uetus Thebæ centum iacet obruta portis. Plin. Et Dioſpolis magna, eadem Thebæ, portarum centũ nobilis.

Piſcibus.

Aulis urbs, ſeu Portus Bœotiæ, piſcibus abundat. Ouid. libro 12. Met. Bœotaque tellus Aulide piſcoſa puppes tenuiſſet ituras.

Benacus lacus. Petrarcha, Carmine piſcoſo referens accepta Benaco. Vbi primam corripuit, quæ à Virg. producit.

Gnydos Lyciæ ciuitas. Ouid. lib. 10. Piſcoſamque Gnydon, grauidamque Amathunta metallis.

Multa ſunt in Nilo piſcium genera, inter quos numerantur Lepidothus, Coracinus, Porcus, Phagonus, Silurus, Citharus, Aloſa, ex teſtaceis Dilichius, Phiſcus, Boſites.

Tanta eſt in Thule inſula piſcium multitudo, ut ligni loco comburantur ab incolis.

Gedroſi Indiæ populi (qui Arbim amnem incolunt) fores in domibus maxillis piſcium, & belluarum faciunt, & oſſibus tecta contignant.

Populis arboribus.

Sperchius fluuius Theſſaliæ. Ouid. lib. 1. Met. Populifer Sperchius, irrequietus Enipeus.

Padus. Ouid. lib. 2. Eleg. Frigidus Eurotas, populiferque Padus.

Populos nigras, efficaciſſimas habet Creta Inſula.

Papyro.

In Lacunis Nili naſcuntur iunci, ex quorum tenuiſſimis fiſſuris contexuntur chartæ, & uela, & ueſtes & ſtragula. eſt autem Papyrus frutex naſcens in paludibus Ægypti, aut quiſcentibus aquis Nili. Papyrum oſtendit primus in Aegypto Alexander. de Papyro Lucanus, Non dum flumineas Memphis contexere Biblos Cœperat. Ouid. lib. 15. Perq; Papyriferi ſeptemflua flumina Nili. Martialis, Perdite Niliacas Muſæ mea damna papyros. Plinius lib. 13. Papyrum, inquit, naſcitur in paluſtribus Aegypti, aut quieſcentibus Nili aquis, ubi euagatæ ſtagnant, duo cubita non excedente altitudine gurgitum. Et paulò pòſt, Nuper & in Euphrate naſcens circa Babylonem Papyrum intellectum eſt eundem habere uſum chartæ.

Prunis.

Damaſcus, urbs Siriæ, optimis abundat prunis, quæ Damaſcena uocantur. Columel. lib. 11. Armeniiſque, & Cereolis, pruniſque Damaſci. Plinius lib. 15. In peregrinis arboribus dicta ſunt Damaſcena, à Syriæ Damaſco cognominata.

Piris.

Plinius ait Cruſtumina Pira cunctis eſſe gratiſſima.

Abundat & Piris Calabri, quæ conſueuerunt hoſpitibus apponere. Horat. Non quo more Piris ueſci Calaber iubet hoſpes. Hinc Adagium, Calabri hoſpitis Xenia.

Cruſtuminis proxima ſunt Falerna, à potu: quoniam tanta uis ſucci abundat.

Porris.

Aricia urbs Italiæ porris abundat. Martialis, Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros.

Tarentum. Idem Mart. Fila Tarentini grauiter redolentia porri.

Plinius ait laudatiſſimum porrum eſſe in Aegypto, mox Orchiæ, atque Ariciæ.

Phaſianis.

Phaſiani à Phaſide, Colchorum fluuio, dicuntur, quòd

ibi ſint frequentes. Lactantius, Cernitur & miſtam Phaſidis inter auem. Mart. lib. 13. Argiua primùm ſum deportata carina; Antè mihi notum nil niſi Phaſis erat.

Paludibus.

Nilus. Statius lib. 3. Syl. Vnde paludoſi fecunda licentia Nili. Rauenna. Syl. lib. 8. Lenta paludoſæ proſcindunt ſigna Rauennæ.

Sicambri populi Germaniæ, Rheno proximi, in paludibus habitant. Propertius, Ille paludoſos memoret ſeruire Sicambros.

Portentis.

Nilus. Stroza fil. Et portentiferi naſſet uada noxia Nili.

Pruinis.

Scythia, Riphæi, Caucaſus, Strymon fluuius Thraciæ perpetuis rigent pruinis. Virg. lib. 4. Georg. Aruaque Riphæis nunquam uiduata pruinis. Claudianus, Caucaſeas captiua bibunt armenta pruinas.

Pharetris.

Creta. Virg. lib. 3. Georg. Armaque, Amyclæumque canem, Creſſamque Pharetram.

Gnoſos & Gortyna urbes Cretæ. Luc. 3. Creta uetus populis, Gnoſoſque agitare pharetras Docta, nec Eois peior Gortyna ſagittis.

Cydon urbs Cretæ. Ouid. lib. 8. Met. Armaque, equoſq;, habitusque, Cydoneaſque pharetras.

Lycia. Statius lib. 6. Theb. Cætera pars Lyciis gaudet contenta pharetris.

Media. Marullus, Non tot ſpicula Medicis pharetris.

Purpura.

In Melibœa, urbe Theſſaliæ, claruit uſus purpuræ. Virg. lib. 5. Aen. Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit.

Plinius ait in Laconia purpuram optimam fieri conſueuiſſe. Horat. Nec Laconicas mihi Trahunt honeſtæ purpuras clientes.

Bombycinam ueſtem texere Pamphila Platis filia in Coo inſula prima docuit. Martialis, Nec Coæ referunt iam tibi purpuræ.

Tyros. Tibullus, Illi ſelectos certent præbere colores

Africa puniceum, purpureumq́ue Tyros. Idem, Vellera det ſuccis bis madefacta Tyros.

Sidon & Ancon. Syllius lib.8. Stat fucare colus, nec Sidone uilior Ancon.

Plinius de Carthagine loquens, Nunc omnis, inquit, nobilitas conchylio, atque purpura conſtat.

Purpuras piſces habent Sigæum & Lectum, Idæ promontoria.

Placentis.

Picentes pane laudantur, quem conficiebant ex halicæ materia macerata. hic ob duriciam frangi non poterat, niſi lacte, mulſo ue mollitus. Martialis, Picentis Ceres niueo ſic nectare creſcit, Vt leuis accepta ſpongia turget aqua. Pamphilus, Non halicæ panes, non quas tibi terra placentas Picentina dedit.

Pyramidibus.

Pyramides lapideæ fuerunt ſtructuræ in Aegypto, quas reges ſumptu maximo erigebant aut in oſtentationem diuitiarum, aut in uſum ſepulturæ, aut ad excitandum populi torporem. earum una CCCLX. millibus hominum, uiginti annorum ſpatio conſtructa fertur, tanta quidem rerum prodigentia, ut in raphanos, allium & cæpas (quibus operarii ueſcebantur) MDCCC. talenta erogata ſint. Martialis, Barbara Pyramidum ſileat miracula Memphis.

Procellis.

Syrtis, Charybdis, Scylla, Malea, Caphareus, marina dicuntur pericula, procellis frequentibus agitata. Pamphilus, Perq́ue procelloſas Syrtes, per ſaxa Maleæ, Per mare, quod rapido uortice Scylla trahit.

Pectinibus.

Pectines piſces ſunt lati, quibus abundat Tarentum. Hora. Pectinibus patulis iactat ſe molle Tarentum. Plin. ait laudatiſſimos eſſe pectines Mitylenis, in Aegypto uerò pectunculos.

Pecore.

Phyllos regio Arcadiæ. Stat. lib.4. Theb. Aptior Armentis Mydea, pecoroſaq́ue Phyllos.

Tartari populi, quum frugibus careant, pecore tamen

abundant . & quoniam aquarum ſunt pauperes, equinum ſanguinem bibunt.

Sclaui regionem habitant adeò feracem, ut bis in annò grauidas habeant pecudes, quæ quater tondentur.

Volaterranus ait Pannonam pecoribus & uitibus abundare, ſed olei pauperem eſſe.

Orchomenos, urbs Arcadiæ, Polymelos a pecoris copia nomen meruit.

Angli pecore abundant, lanisque molliſſimis, quoquouerſus exportatis. Viuaria animalium ad tria millia in tota inſula cernuntur, inquit Volaterranus.

Pabulis.

Morauia ſterilitatem olei, & uini, pabulorum, frumenti, pecorisque copia abundè penſat.

Erithrea inſula Hiſpaniæ tantæ eſt fecunditatis, ut oporteat pecudes, pabuli copia, excreatione ſanguinis purgari: cuius rei cauſa, ea finguntur, quæ de Geryonis armentis dicuntur.

Plinius ait nihil eſſe laudatius Germaniæ pabulis.

Pernis,

Pernæ piſces de genere concharum, frequentes ſunt circa Pontias inſulas.

Pſymmythio.

Pſymmythium, ſeu Ceruſſam parit Rhodos inſula.

Pumicibus.

Pumices dicuntur lapides eroſi amne, leuigandis corporibus aptiſſimi. laudantur in Melo, Scyro & Æoliis inſulis. reperiuntur & in Sicilia nigri coloris.

Perſicis.

Perſica dicuntur à Perſide regione his abundante. habet Ægyptus Perſicum arborem ſimilem piro.

Paliuro.

Paliuro arbori Cyrenaica regio ſuam poſtponit Loton.

Ptiſana.

Ptiſanæ potioni (cuius laudibus Hippocrates uolumen unum dicauit) bonitas præcipua Vticenſi: in Ægypto fit ex hordeo.

Panico.

Panico cibo præcipuè utitur Aquitania. Ponticæ gen-

tes nullum panico præferunt cibum.

Portu.

Aulis, urbs Bœotiæ, portum habuit quingentarum nauium capacem.

Strabo ait Anthedonem Bœotiæ urbem portuoſam eſſe.

Munychia urbs Atticæ habuit ſtationem cccc. nauium capacem.

De Lycia, Seneca in *The*. Tutamque crebris portubus Lyciam uidet.

Pardis.

Pardos in Africa, Syriaque eſſe creberrimos, ait Plinius. capiuntur & in regione Mauritaniæ. ſunt & in Caria ac Libya prælongi admodum, animo imbelles, ſaltu agiles, pelle adeò dura, ut ferro non cedat.

Priſtibus.

Priſtes piſces ſunt in mari Indico cc. cubitorum.

Plataniſtis.

In Gange reperiuntur Plataniſtæ piſces xv. cubitorum.

Phœnice.

Phœnicem auem annis dcxc. uiuentem ſola fert Arabia. Claudianus, Hæc fortunatus nimiùm Titanius ales Regna colit, Solisque plaga defenſus iniqua Poſſidet intactas ægris animalibus oras.

Palumbibus.

In agrum Volaterranum Palumbes quotannis aduolant è mari.

Pſytacis.

India Pſytacum mittit, auem humanæ uocis docilem. Claudianus, & ſi qua loquendi Gnara, coloratis uiridis defertur ab Indis. Nunc etiam aduehuntur ex Luſitania, inſulisque Aethiopicis.

Phaleridibus.

Phalerides aues habet Parthorum Seleucia. Aquaticarum laudatiſſima Aſia.

Phalocrocoraces aues Balearium inſularũ ſunt peculiares.

Pellibus.

Ex Tana, Venetorum caſtello, exportantur pelles & mancipia, quæ Sarmatæ mercantur, uocantque Carcaſos.

Panibus.

In Scolo Bœotiæ uico laudatiſſimi fiebant panes.

Pelamidibus.

Pelamidum piſcium copiam habent Alyzones populi. Strabo ait etiam reperiri in auguſtiis Byzantii.

Peloridibus.

Pelorides piſces dicuntur à Peloro promõtorio, ubi ſcatẽt.

Peponibus.

In Campania Pepones optimi ſpontè proueniunt.

Petroſelino.

Optimum Petroſelinũ ueniebat quondam ex Macedonia.

Pœphagis.

Habet India pœphagum animal duplo magnitudinem equi excedens..

Perdicibus.

Teophraſtus dixit perdices eſſe in Paphlagonia duplici corde.

Palæſtra.

Fuerunt Spartani clariſſimi pugiles, & palęſtritæ. Propert.
Multa tuæ Spartæ miramur iura palæſtræ.

Aliis rebus.

Parthenium pigmentum habet Aegyptus.

Purpuriſſum colorem India.

Panacem herbam Clitorus mons.

Panacem unguentum Arabia.

Philoginon gemmam, Porphyritem lapidem, Perſeam arborem Aegyptus.

Phatagam animal, Porphyrum ſerpentem India.

Panorpum auem Galatia.

Pardialim & Perſeum piſces Mare rubrum.

Populo, & diuerſis rebus abundat Pariſiorum Lutetia.

Quercubus.

CHaonia, pars Epiri, glandibus abundat, & quercubus. Ouid. lib.10. Vmbra loco uenit, non Chaonis abſfuit arbor.

Dodona ſylua Epiri. Val. Fl. lib.1. Arg. Dodonida quercum Ingredior. Syl. lib.3. Implet fatidico Dodonida munere quercum.

Oſſa mons Theſſaliæ. Val. Fl. Fleuit ubi Oſſeæ captaret munera quercus.

Racemis.

CAecubum, oppidum in ſinu Caietano, terras habet optimi uini feraces. Horatius, Cęcubum, & prælo domitam Caleno Tu bibes uiuam.

Tmolus mons Lydiæ. Ouid. libro 4. de Ponto: Africa quot ſegetes, quot Tmolia terra racemos, quot Sylion baccas.

Methymna. Ouid. Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna racemos.

Rhombis.

Hadria, ſeu mare Hadriaticum. Iuuen. Satyra 4. Incidit Hadriaci ſpatium admirabile Rhombi.

Rhombitem Ptolemæus ait eſſe fluuium poſt Mæotidem à Rhomborum frequentia nominatum.

Plinius ait Rhombum Rauennæ eſſe laudatiſſimum.

Roſis.

Pæſtum oppidum in Lucania bis in anno fructus quoſdam, & in his roſas parit. Virg. lib.4. Georg. Biferique roſaria Pæſti. Idem de roſa, Vidi Pæſtano gaudere roſaria cultu.

Pangæum quoque montem roſis feracem eſſe docet Plinius lib.21. cap.4.

Abundat & Campania optimis roſis, quibus præcipua dignatio. his Plinius addit Præneſtinam & Mileſiam. eſt etiam Cyrenis odoratiſſima roſa.

Reſina.

Reſina humor eſt fluens ab arboribus, etiam in eiſdem reſidens. Plautus Aegyptiam probat in Marcatore, dicens: Reſinam ex melle Aegyptiam uorato, ſaluum feceris.

Raphanis.

Raphanus herba eſt, ſeu radix comeſtibilis, tam frequens & nobilis apud Delphos, ut ex auro dicaretur, Beta ex argento, Rapum ex plumbo. Aequat in Germania infantum puerorum magnitudinem. In Aegypto Raphani ſparguntur nitro, ubi ſunt ſuauitate præcipui.

Laciadæ quoque populi Atticę raphanorum habēt copiā. apud eos moris erat, ut qui fuiſſet in adulterio depręhenſus

ignominioſas pœnas daret, impactis in pudendam corporis partem raphanis, qui ibidem creſcunt mira magnitudine.

Rapis.

Plin.lib.18. Dat palmam rapis, in Nurſino agro naſcẽtibus.

Reſeda.

Reſedam herbam collectiones, inflammationesque decutientem habet Ariminum magno prouentu.

Riuis.

Methone urbs riuis abundat. Seneca in Troade, An frequens riuis leuibus Methone?

Serpentibus.

OPhiuſa inſula dicta eſt a multitudine ſerpentum. Ophis enim Græcè ſerpentem ſignificat. unde Ophiogenæ populi in Helleſponto, qui ſerpentum ictus tactu leuant, &, impoſita manu, corporis uenena extrahunt.

Mauritania. Hor. Nec Mauris animo mitior anguibus.

Libya. Syllius, Terga damus, Libycisque parem non eſſe fatemur Anguibus Auſoniam.

Africa. Horat. lib. 1. Ser. Canidia afflaſſet peior ſerpentibus Afris.

Sinueſſa urbs Campaniæ. Ouid. lib.15. Vulturnus, niueisque frequens Sinueſſa colubris.

Cinyps fluuius eſt Libyę inter duas ſyrtes, capris & ſerpentibus abũdans. Pamphilus, Affer Cinyphii caput colubri.

Candei populi orientales ſerpentibus ueſcuntur. unde & Ophiophagi uocantur.neq; eſt alia regio earũ fertilior. Plin.

In India ſerpentes in tantam adoleſcunt magnitudinem, ut ſolidos hauriant ceruos, taurosque.

Tanti ſunt & apud Rhindacũ amnẽ in Põto, ut ſuperuolantes, quãuis altè, perniciterq; alites hauſturaptas abſorbeant.

Conſtat apud Bragadam fluuium ſerpentem centum & uiginti pedum longitudinis à Regulo interfectum. quod eſt argumentum maximos ibidem naſci.

Sulphure.

Naſcitur, inquit Plinius, ſulphur in inſulis Æoliis, inter Siciliam & Italiam, ſed nobiliſſimum in Melo inſula. In Italia quoque inuenitur in Neapolitano, Campanoq; agro, & collibus, qui uocantur Leucogabi. Volaterran. ait nunc

foſſile ſulphur eſſe in agro Volaterrano. Nar quoque fluuius aquas habet Sulphureas. Auſonius, Fluminibusque Italis præponens ſulphureus Nar.

Segetibus.

Apud Cinyphem Libyæ fluuium magna eſt frugum copia. unde Ouid. Cinyphiæ ſegetis citius numerabis ariſtas.

Multis teſtimoniis conſtat Libyam & Africam ſegetibus abundare. Mant. in Syluis, Vbi Lybicæ ſegetes, ubi Gnoſia uina. Ouid. lib.4. de Ponto, Africa quot ſegetes, quot Tmolia terra racemos. Ab hac rerum copia, Cererem Argi Libyſſam uocant, auctore Feſto.

Gargarus mons Phrygiæ. Ouid. Gargara quot ſegetes, quot habet Methymna racemos.

Scaris piſcibus.

Scaros piſces habet Carpathium mare. Hor. Non me Lucrina iuuerint conchylia, Magis ue Rhombus, aut Scari: Si quos Eois intonata fluctibus, Hyems ad hoc uertat mare. Eois fluctibus dixit, id eſt, Orientalibus, propter mare Carpathium. Hunc piſcem Optatus Helipertius, præfectus claſſis ſub Claudio principe, è Carpathio aduexit. numeratur autem inter cibos electiles. Varro apud Gellium teſtis eſt Scaros Cilices omnium eſſe præſtantiſſimos.

Sagittis

Sequentia loca incolas habuerunt peritiſſimos ſagittarum Creta. Virg. in Cyri, Attica Cretęa ſternebat rura ſagitta.

Lycia. Virg. lib 8. Ille mihi inſignem pharetrã, Lyciasq; ſagittas Diſcedens, pharetramque auro dedit intertextam.

Cydon urbs Cretæ. Statius lib. 7. Theb. Cydonæas ante ibant geſa ſagittas.

Gortyna. Lucan. lib.6. Dictæa procul ecce manu Gortynis arundo. Idem, Nec Eois peior Gortyna ſagittis.

Dicte. Syllius lib.13. Dictæa per auras Tranat, & in medium perlabitur urbis arundo.

Parthia. Mantuanus in Alphonſo, nec Parthica tanto Agmine per cæli nubem ſe fundit arundo. Hac ratione Catullus Parthos uocat ſagittiferos.

Erithra, ſeu Erithræ. Sid. Fortè ſagittiferas Euam populatus Erithras. De Orientalib. populis Val. Flac. lib. 5. Quos

neque Iber, neque tuta ſuis Aurora ſagittis Suſtinet. Per auroram intelligit Orientales.

Sariſſis.

Sariſſæ dicuntur haſtæ Macedonum. Ouidius libro 12. Qui clypeo, gladioque, Macedoniaque Sariſſa. Lucan. lib. 8. Primi Pellæas arcu fregere Sariſſas.

Smaragdis.

Smaragdo gemma uiridi, & oculorum aciem recreante abundant Erithra, & Scythia. Claud. Inter Erithræos ſurgentia colla ſmaragdos.

Reperitur etiam in India, & Cypri ærifodinis. Plinius ait Ægyptiorum, Scythicorumque ſmaragdorum tantam eſſe duritiem, ut nequeant uulnerari. Ait & Scythicos omnium eſſe nobiliſſimos.

Siſtris.

Siſtrum tinnulum eſt inſtrumentum, ab Ægyptiis repertum, quo utebantur in ſacris Iſidis, unde Siſtrati Ægyptii dicuntur. Mart. Linigeri fugiunt, calui, ſiſtrataque turba. Ouid. lib. 3 Eleg. Quid nunc ſacra iuuant, quid nunc Aegyptia proſunt Siſtra?

Saccaro.

Saccarum dicitur mel in arundinibus collectum inſtar gummi candidum, & dentibus fragile. Saccarum autem fert Arabia, ſed laudatius India.

Stanno.

Caſiterides decem ſunt inſulæ in Hiſpania, ex quibus effoditur Stannum, quod Caſſiterum appellatur. Diodorus ait uenam ſtanni eſſe in Britannia iuxta Helenum promontorium, quod nunc Cornubiam uocant.

Saxis.

Mantuanus Apenninum ſaxoſum, Pamphilus Ceraunia ſcopuloſa, Calentius Pelion lapidoſum uocant, quod ea loca ſaxis abundent.

De Eryce, monte Siciliæ, Seneca in Medea: Quæcunque generat inuius ſaxis Eryx.

Stamine.

Pergamus Attali regia, Memphis, & Babylon urbes ingenioſæ fuerunt in texendis ſtaminibus. Politianus in Ruſt.

Textile

Textile nec tenero ſubtegmine fulgurat aurum, Spirantes referens uultus, quæ Pergamos olim Artifici deſcripſit acu, quæ ſtamina Memphis, Quæ Tyros & Babylon radio pinxere ſonanti.

Sale, & ſalinis.

Hammanientes, Cyrenaicæ regionis populi, domos ſale montibus ſuis exciſo, ceu lapide conſtruunt.

Sunt etiam in Saxonia Salinæ uberrimæ, & argentifodinæ ab Othone primo inuentæ.

Alos, urbs Achaiæ, à ſale ibidem reperto meruit nomen.

In Ormeno monte Indiæ quum ſal eruitur, & inſtar lapidum cæditur, fertur poſtea renaſci mira ubertate.

Apud Cyprum ſal hammoniacum dicitur, quod in arena reperitur.

Biſuntium, urbs eſt Burgundiæ, in cuius agro duo ſunt fontes, alter aquæ dulcis, alter, unde ſal igne denſatum conficiunt, candore præſtans maximum eius gentis uectigal.

Tarentini ſale abundant candidiſſimos, atque foſſili, quem Plinius ait eſſe omnium ſuauiſſimum.

Apud Bactros amnis Ochus, & Iaxartes ex appoſitis montibus deferunt ſalis ramenta.

Sunt & in Africa lacus turbidi ſalem ferentes.

In Carris Arabiæ oppido muros domosque maſſis ſalis faciunt, aqua ferruminantes.

Salicibus.

Ameria urbs Vmbriæ fuit quondam ſalicibus ferax. Virg. Atque Amerina parat lentæ retinacula uiti.

Setabo.

Setabum genus eſt lini, ſudariis aptiſſimi, & tenuitate præcipui, quo abundat Hiſpaniæ urbs Setabis nomine. Catullus, Nam ſudaria Setaba ex Iberis miſerunt mihi muneri Fabullus & Verannius.

Sparto.

Spartum herba eſt in Hiſpania frequens, qua optimum etiam conficitur linum. Strabo ait in Hiſpania campum eſſe Spartarium, à Sparti multitudine nuncupatum.

Scombris.

Scombraria inſula eſt, uel promontorium contra Afri-

cam, ſcombris piſcibus abundans. unde nomen tractum.

Saliunca.

Saliuncam herbam breuem & folioſam multæ ſuauitatis gignit Pannonia, & Norica.

Suibus.

Sues in Arcadia adeò ſaginantur, ut Plin. ſcribat Soricem in corpore eiuſdam præpinguis nidificaſſe.

Struthiocamelis.

Struthiocameli aues ſunt in Africa, & Aethiopia tantæ magnitudinis, ut altitudinem hominis inſidentis equo ſuperent, & celeritate uincant.

Salmonibus.

Salmo fluuiatilis in Aquitania, præfertur marino.

Sampſuco.

Sampſucus herba eſt Mitylenis plurima, qua optimum conficitur oleum, quod Sampſucinum dicitur.

Speculis.

Optima ſpecula olim fiebant Brundiſij, Stanno & ære miſtis. Plinius.

Signis.

Rhodi 73. millia ſignorum fuiſſe, Mucianus apud Plin. teſtis eſt.

Sinopide pigmento.

Sinopis primùm inuenta eſt in Ponto, inde nomen a ſinope urbe. naſcitur in Aegypto, Balearibus, Africa, ſed optima in Lemno & Cappadocia.

Siliqua.

Siliqua arbor naſcitur frequens in Syria Ioniaque, & circa Gnydon, atque in Rhodo ſemper comantibus foliis.

Syluis.

Mare rubrũ, & totus Oriẽtis Oceanus refertus eſt ſyluis.

Tylos quoque inſula maris Perſici, quà ſpectat Orientem.

Subere.

Suber præcipuè naſcitur circa Elidem, aut Spartam. Plinii temporibus naſcebatur in Italia.

Scirpis.

Mauri mapalia ſua tegunt ſcirpis, tanta eorum multitutitudine affluunt. his & nautæ in pado uelificant.

Stipulis.

In Leborino, Campaniæ agro, tanta eſt ſtipularum craſſi-

tudo, ut eis ligni uice utantur.

Serpillo.

Plin. lib. 19. ait, montes Thraciæ ſcatere ſerpillo.

Spongiis.

Spongiæ molliſſimæ ſunt circa Lyciam, in Helleſponto aſperæ, denſæ circa Malæam.

Aliis rebus.

Sarcocollam paruæ arboris lacrymam habet Perſis.

Sandaracam pigmentum Topazos; ſiue Topazonos rubri maris inſula. Selenitem gemmam Arabia. Seſamum frugem India. Syroperdicem auem, perdice minorem, Antiochia. Scynthicem herbam Bœotia. Stechadem herbam odoratam Stœchades inſulæ.

Syderitem gemmam Arabia. Silurum piſcem Nilus. Scorpiones Africa.

Terebinthis.

ORicos, ſeu Orithos ciuitas eſt iuxta Epirum, abundans Terebintho arbore, quæ propterea uocatur Orithia. Virg. lib. 10. Incluſum buxo, aut Orithia Terebintho Lucet ebur.

Syria quoque habet Terebinthum maximè in Damaſco.

Talpis.

Talpis ſcatet tota Bœotia, præterquam Coronea urbs, ubi nec gignuntur, nec allati uiuunt.

Plinius ait talpas in Orchomeno cuncta ſubruere.

Ture.

Sabæa regio Arabiæ, & tota fermà Arabia abundant ture. Plinius, Sabæi Arabum propter tura clariſſimi. Val. Flac. lib. 6. Argon. Hac quoque turiferos felicia regna Sabæos. Virg. lib. 1. Aeneid. Centumque Sabæo Ture calent aræ. Idem, India mittit ebur, molles ſua tura Sabæi.

Minæi, Arabiæ populi, primi commercium turis fecere, maximèque exercent.

Abundat etiam ture Panchaia regio Arabiæ. Lucr. lib. 2. Araque Panchæos exhalat propter odores.

Ture quoque nobilis eſt Libanus, mons Phœniciæ. Auſonius, Florum ſpirat odor, Libani ceu montis honor tus.

Topazio.

Topazio lapide pretioſo abundat Topazios inſula ma-

ris rubri, à qua & nomen ſumpſit. Reperitur & in Arabiæ inſula, quæ Chytis uocatur.

Teſtudinibus.

Scribit Plinius in Taprobane inſula tantam pleriſque in locis teſtudinum reperiri multitudinem, ut earum ſuperficie contegantur habitantium familiæ.

In Carmaniæ angulo ſunt Chelenophagi, inquit Plinius, teſtudinum ſuperficie caſas tegentes, & carne ueſcentes. ſunt & in Africa plurimæ.

Teſtudines tantæ magnitudinis habet Indicum mare, ut ſingularum ſuperficie habitabiles caſæ integantur, atque inter inſulas rubri præcipuè maris, his nauigent cymbis.

Trogloditæ cornigeras habent, ut in Lyra annexis cornibus latis, ſed mobilibus, quorum in natando, remigio ſe adiuuant.

Tædis.

Tæda arbor, nuptiis quondã ſacra, frequẽs eſt in Calabria.

Thapſia.

Thapſia, ferula ſylueſtris, nomen ſumpſit à Thapſo inſula, in qua abundat.

Tigribus.

Reperiuntur tigres in India apud Praſios populos, magnitudine duplici, quàm ſit Leo. Iuuen. Indica Tigris agit rabida cum Tigride pacem.

Sunt & frequentes in Hyrcania, & Armenia, propterea Hyrcaniæ & Armeniæ dicuntur à poetis. Virg. Daphnis & Armenias curru ſubiungere Tigres Inſtituit.

Dicuntur & Gangeticæ à Gange. Ouidius lib. 6. Met. Nec mora traxit Ityn, ueluti Gangetica ceruæ Lactentem fœtum per ſyluas Tigris opacas.

Eadem ratione dicuntur Caucaſeæ, à Caucaſo monte Scythiæ. Syllius, Caucaſeam luſtrans uirgato corpore Tigrim.

Et Caſpiæ, à Caſpia Scythiæ regione. Claud. Si tu ſancta Ceres, & te non Caſpia tigris Edidit.

Particæ à Parthia. Idem, Quem Parthica tigris uelat.

Prope Niphatem Scythiæ fluuium ſunt etiam tigres. Sido, Aut ut Tigriferi pharetrata per arua Niphatis.

Tarandis.

Tarandum animal tauri magnitudine, & pelle uerſicolo-

re (qua ſcuta ſiunt) fert Scythia.

Torſionibus.

Torſio piſcis eſt ſimilis Delphino, præterquam roſtro. hunc gignit mare Ponticum.

Thriſſis piſcibus.

Thriſſas in Tiberi fluuio laudatiſſimas reperiri ſcribit Plin. has in Ægypto circa Meroæ ſtagnum coloni flebilibus numeris eſcæ uice deceptas expiſcantur.

Thynnis.

Strabo ait Thynnos piſces miræ magnitudinis in Hiſpania reperiri, eoſque glande ueſci prodit.

Thriciis.

Thriciæ piſces ſunt frequentes in Iſtro, ex quo quum in mare uenerunt, nunquam poſtea remeant.

Thymallo.

Thymallum piſcem magnitudine cubitali gignit Ticinus, Italiæ fluuius.

Tuberibus.

Tubera poma, ſeu cibi in magnis olim deliciis fuerunt. Aſiæ nobiliſſima extitere circa Lampſacum, & Alopeconeſum; Græciæ uerò circa Elidem. Præſtant Africana. De his Mart. Rumpimus altricem tenero de uertice terram Tubera: Boletis poma ſecunda ſumus.

Tela.

Auſonius telam commendat Perſicam, ubi ait: Laudet Achæmenias Orientis gloria telas., Molle aurum paliis Græcia texe tuis.

Commendatur Ægyptia ob præcipuam lini bonitatem, uel quòd multis liciis (quæ polymita dicuntur) texere docuerint. Lucan.l.10. Vt mos eſt Pharis miſcendi licia telis.

Setabis urbs Hiſpaniæ tela claruit. Syllius lib.3. Atque altrix celſa mittebat Setabis arce, Setabis & telas Arabum ſpreuiſſe ſuperbas, Et Peluſiaco filum componere Nilo.

Tauris.

Clitumnus fluuius eſt Vmbriæ, cuius aqua pota candidos boues (qui ibidem ſunt frequentes) reddit. Stat. lib.1. Syl. Aut præſtent niueos Clitumna noualia tauros.

Meuania oppidum eſt Vmbriæ, Clitumno fluuio propin-

quum, ferax taurorum & armentorum. Lucan. lib.1. Eſt qui tauriferis ubi ſe Meuania campis Explicat.

Taxus.

Taxus arbor eſt feralis baccas proferens uenenatas, a qua toxicum uelut taxicum appellatur. frequens eſt in Hiſpania & Corſica. unde Virg. Sic tua Cyrnæas fugiant examina taxos. Plinius ait, Arcadiæ taxos tam præſentis eſſe ueneni, ut ſi quis ſub iis dormiat, cibum ue capiat, ſtatim moriatur.

Tapetibus.

Alexandria & Aſſyria tapetibus claruerunt, qui inde Aſſyrii & Alexandrini uocantur. Statius libro 2. Theb. Fuderat Aſſyriis extincta tapetibus alto Membra toro.

Thermis.

Baiæ ciuitas eſt Campaniæ, in cuius agro calidæ ſunt aquæ ad uoluptatem & uarios morbos aptiſſimæ. unde & thermæ Baianæ celebratæ ſunt.

Tragoni, & Trogete.

Tragonis, ſeu Rhagion, herba naſcitur in Creta tantùm inſula in maritimis; Iunipero ſimilis & ſemine, & fulio, & ramis.

Trogetes arbos naſcitur in inferiore Cyrenaicæ parte.

Thymo.

Thymus, ſeu Thymum, herba eſt apibus gratiſſima, qua abundant Hybla & Hymetus. Virg. in Buc. Nerine Galatæa, thymo mihi dulcior Hyblæ. Mart. lib.5. Hyblæis madidas thymis placentas.

Tritico.

Plinius ait Bizantium Africæ campum centenos quinquagenos tritici modios reddere, aitque miſſa Auguſto ex uno grano quadringenta paucis minus germina, & CCCXL. ſtipulas Neroni ex uno grano.

Cum centeſimo quidem & Leontini Siciliæ campi fundunt. ſunt in primis feraces tritici tota Bætica & Ægyptus.

Tribulis.

Thracia tantam habet tribulorum copiam, ut eorum foliis equos ſaginent, qui ad Strymona habitant.

Tragelaphis.

Tragelaphi animalia iuxta Phaſim, Colchorum amnem, nec alibi naſcuntur.

Turdis.

Idem ait Turdos frequentes in Germania cerni maximè hyemis tempore.

Vaſis.

HAbet Samos inſula figulinum lutum, conficiendis uaſis (quæ in æſculentis laudantur) aptiſſimum. unde Tibullus lib.2. At tibi læta trahant Samiæ conuiuia teſtæ.

Cumæ quoque ciuitas Campaniç uaſis olim terreis gloriabatur. Idem Tibullus, Fictaque Cumana lubrica terra rota:

Corinthus, urbs Grçciç, prima toreumatum, uaſorumq; luxuriam commenta eſt, quæ Corinthia propterea dicuntur, & eorum amatores Corinthiarii. Suetonius in Auguſto, Pater argentarius, ego Corinthiarius. Statius, Aeraq; ab Iſthmiacis auro potiora metallis.

Venenis, & herbis uenenatis.

Abundat uenenis, & herbis ueneficis Theſſalia. Tibull. lib.2. Quidquid & herbarum Theſſalia terra dedit. Propertius lib.1. Et bibere è tota toxica Theſſalia. Lucan. lib.6. Theſſalia quinetiam tellus herbasque nocentes Rupibus ingenuit. Ouid. lib.3. Nam mea Theſſalico languent deuota ueneno Corpora.

Pontus quoque ueneficis abundat herbis. Virg. in Buc. Has herbas, atque hæc Ponto mihi lecta uenena, Ipſe dedit Mœris, naſcuntur plurima Ponto.

Colchos, & Iberia ſunt etiam feraces ueneni. Horatius, Herbasque, quas Colchos & Iberia Mittit uenenorum ferax.

Scythia, Statius lib.4. Thebaid. Et Scythicis quoties armata uenenis Colchis aget.

Athrax urbs eſt Theſſaliæ, itidem ueneni ferax. Val. Flac. lib.6. Argon. Quãuis Athracio Lunã ſpumare ueneno Sciret.

Citea urbs fuit Colchorum, ueneficiis famoſa. Prop. lib. 1. Tunc ego crediderim uobis & ſidera, & amnes Poſſe Citæinis ducere carminibus. unde & maga Citçis ab eodem uocatur lib.2. ubi ait: Non hic herba ualet, non hic nocturna Citçis, Non per Medeæ gramina cocta manus.

Phaſis fluuius Colchorum. Ouidius, Quid te Phaſiacæ iuuerunt gramina terræ?

Vellere.

Seres populi ſunt orientales, apud quos arbores ſunt, non folia ſolùm, ſed lanam quoque tenuiſſimam proferentes, ex quarum frondibus, caniciem depectunt aqua perfuſam, & ex uellere ueſtimenta conficiunt, quę uocantur Serica. Virg. lib.2. Geor. Velleraque ut foliis depectunt tenuia Seres. Prop. lib.1. Quid releuant uariis Serica textilibus?

Miletus, urbs Ionię, Lanarum & uellerum pręſtantia, magnam quoque meruit laudem. Martial. Nec Miletus erat uellere digna tuo. Hor. lib.1. Epiſt. Alter Mileti textam cane peius & angue Vitabit chlamydē. Virg.l.3.Geor.-quam uis Mileſia magno Vellera mutentur, Tyrios imitata colores.

Veſtibus.

In Pellene, Achaiæ ciuitate, diuerſę ueſtimentorum formę fieri conſueuerunt. Veſtes Pellenicæ adeò nobiles fuerunt, ut in Iunonis ludis ac certaminibus, uictori Lacerna Pellenica præmii uice daretur.

Vlmis.

Pteleon. urbs Theſſalię, nomen habuit ab ulmorum frequentia.

Vitulis.

Sunt qui uelint Italiam à taurorum, boum, uitulorumque multitudine & præſtantia nominatam. Græci enim, inquit Gellius, Italos uocant uitulos.

Vrbibus.

In Creta inſula centum fuerunt urbes. Ouid. lib.6. Fama noui centum Cretæas; forſitan urbes Impleſſet monſtri. Idem in Epiſt. Non ego te Crete centum digeſta per urbes Aſpiciam.

Aegyptii regnante Amaſi uiginti millia urbiū habitauerūt.

In Bactrianis mille urbes fuerunt, In Italia ſeptingentæ.

Tarraconenſis Hiſpania continet oppida CCXCIII.

Polybius ſcribit trecentas Celtiberorum urbes à Tiberio Graccho expugnatas.

Viuariis.

Viuaria animalium, inquit Volaterranus, ad tria millia in tota Britanniæ inſula cernuntur.

Vrtica piſce.

Vrtica piſcis adhærens ſcopulis frequens eſt in Chalcide Euboiæ.

Vnguentis.

Vnguentum Roſaceum optimum eſt apud Phaſelidem, Neapolim, & Capuam: Crocinum in Cilicia, & Rhodo: Nardinum, apud Tarſum: Oenanthinum & Omphacinum apud Cyprum: Adramiſtinum, Amaranthinum, Coum, Melinum, Metopium, Mendeſium, in Ægypto: Iridis optimum apud Elidem. Fuit & Agathuſa inſula unguento nobilis, una earum, quæ Sporades dicuntur. Item Syria. Prop. lib. 2. Quum dabitur Syrio munere plenus onyx.

Antiquitus laudatiſſimum fuit unguentum in Delo inſula. Terrarum omnium accommodatiſſima unguentis eſt Ægyptus. ab ea Campana eſt proxima copia roſæ. Bathylli populi, Cyprij, Cyziceni, Corinthii unguentis madent.

Vrſis.

In Myſias urſi ſunt albi tanto infecti ueneno, ut canes uenantes ſolo afflatu perimant.

Apud Roxolanos & Lituanos maximi capiuntur urſi, qui manſuefacti regibus ſunt in deliciis.

Vris.

Vri animalia ſunt magnitudine tauri, quæ in Germaniæ ſyluis reperiuntur.

Vlulis.

Vlulæ in Borſippa, Aſſyriæ ciuitate, miræ magnitudinis, ac cibo expetitę inueniuntur.

Ventis.

Gonoeſſa, Ætoliæ ciuitas, perpetuis uentis agitatur. Seneca in Troade, An carnes nunquam Gonoeſſa uento.

Vnionibus.

Vniones gemmæ reperiuntur in Gange. Mantuanus, Vnioque ingenti candens Gangeticus orbe.

Vitro.

Plinius ait Sidonem uitri officinis quondam fuiſſe nobilem. Idem lib. 5. Sidonem uocat uitri artificem.

Vitra fiunt in India è cryſtallo. & ob id nullum comparatur Indico.

Venedonibus.

Iuba apud Plinium teſtis eſt Venedones arbores eſſe in Arabia quinquagenûm cubitorum altitudine.

Vicis.

Habuit inſula Taprobana uicos 700. quos pagos dicimus.

Vulturibus.

Vultures non aliorſum dicuntur Caucaſei, quàm quòd in Caucaſo abundent. Virg. in Buc. Caucaſeaſque refert uolucres, furtumque Promethei. Hinc orta poetarum fabula de Prometheo, quem ibidem rodi à uulture fabulantur.

Vlua.

Paduſa fluuius, Rauennæ uicinus, plurimum habet ulua. Mantuanus, Et uluiparæ tellus uicina Paduſæ.

Vino, & uitibus.

Tmolus mons Lidiæ, Falernus, & Maſſicus Campaniæ, Aulon Calabriæ, optimo abundant uino. Tmolus, Sillius lib.7. Atque ex illo tempore diues Tmolus. Ouid. lib.6. Met. Deſeruere ſui nymphæ uineta Timoli. Falernus, Varro, Quod far comparandum Campano? quod triticum Apulo? quod uinum Falerno? Tibul. Nunc mihi fumoſos ueteris proferte Falernos. Masſicus, Horat. Eſt qui nec ueteris pocula Maſſici. Virg. lib.7. Vertunt felicia Baccho Maſſica. Aulon, Horat. Et amicus Aulon Fertilis Baccho minimum: Falernis Inuidet uuis. Mart. Nobilis & lanis, & Baccho fertilis Aulon, Det pretioſa tibi uellera, uina mihi.

Gaurus quoque, mons Campaniæ, uinum habuit laudabile, ut Falernus.

Commendatur & uinum Lesbium. Prop. lib.1. Lesbia Mentoreo uina bibas opere. Horat. Hic innocentis pocula Lesbii Duces ſub umbra. Ariſtoteles (ut ſcribit Gell. lib.12.) ægrotans guſtato uino Rhodio, inquit, Firmum hercle uinum, & iucundum. Deguſtato inde Lesbio, Vtrunque, inquit, oppidò bonum, ſed ſuauius Lesbium.

Methymna ciuitas fuit in Lesbo, uini bonitate nobilis. Virg. lib.2 Georg. Quàm Methymnæo carpit de palmite Leſbos. Syll. lib.7. Ac Methymna ferax, Latiis ceſſere Falernis.

Cæcubum oppidum Cãpaniæ commendat etiam uini bonitas. Mart. Cæcuba Fundanis generoſa coquuntur amicis.

Horat. Cæcubum, & prælo domitã Caleno Tu bibes uuam.

Fuit & in Caleno urbe Campaniæ uinum generoſum. Iuuenalis, Quæ molle Calenum Porrectura uiro miſcet ſitiente Rubetam.

Formiæ urbs iuxta Caietam, antiqua Læſtrygonum ſedes, fuit nobilis uino. Horat. Mea nec Falernę Temperent uites, neque Formiani pocula colles.

Setina urbs Campaniæ ſuperbit etiã uini bonitate. Mart. lib.4. Tu Setina quidem ſemper, uel Maſſica ponis.

De Surrento, Campanię oppido, Martialis Surrentina bibis, nec Myrrhina picta, nec aurum Sume, dabunt calices hæc tibi uina ſuos.

Habuit & prædulces uuas Alba urbs Italię. Martialis, Hoc de Cęſareis mitis uindemia cellis Mittit, Iulæo quæ ſibi monte placet.

Fundanum etiam commendatur à Fundis oppido Campaniæ. Martial. Hæc Fundana tulit felix Autumnus opimi.

Meſſana, urbs Siciliæ, à Mamertinis Campaniæ populis habitata optimum ferebat uinum. Martialis, Amphora Neſtorea tibi Mamertina ſenecta Si detur, quoduis nomen habere poteſt. Plinius, Quartum curriculum obtinuere publicis epulis à diuo Auguſto Mamertina, circa Meſſanam in Sicilia genita.

Chios inſula maris Ægei, & Aruiſium in ea promontorium laudantur uini præſtantia. Syllius lib.7. Et ambroſiis Aruiſia pocula ſuccis.

Veientum Etruriæ oppidum. Horat. Qui Veientanum feſtis potare diebus. Mart. lib.2. Veientana tuam ſi domat uua ſitim.

Aminęi populi fuerunt, ubi nunc eſt Falernus, quorum regio Aminæa dicebatur uini feraciſſima. Virg. libro 2. Georg. Sunt & Aminæę uites, firmiſſima uina.

Thaſus, inſula maris Ægei, uinum habuit laudabile. Virgilius libro.2. Georg. Sunt Thaſiæ uites, ſunt & Mareotides albæ.

Mareotis pars Ægypti itidem. Horat. Mentemque lymphatam Mareotico Redegit in ueros timores. Stat. lib 3. Syl. Sparſit Tyrrhenæ Mareotica uina Mineruæ. Hoc

uinum durat in longam uetuſtatem.

Naxo,inſula maris Ægæi, à fertilitate uini Dionyſia dicta eſt. unde Pontanus uitigenam eam appellat, dicens: Hanc poſt uitigenæ ſpatiantem litora Naxi. Bacchicam Stat. lib.4. Achil. Lemnos, & à tergo decreſcit Bacchica Naxos.

Maronæa urbs Ciconum laudata eſt uino, quo Vlyſſes inebriauit Polyphemum. Tibullus, Victa maronæo fœdatus lumina baccho.

Methone quoque, urbs in Thracia, nomen habuit à uini copia. nam Methin Græci ebrietatem uocant.

Tarraco in Hiſpania, etiam uino claruit. Sill. lib.3. Dat Tarraco puben Vitifera, & Latio tantùm ceſſura Lyæo.

Vina apud Græcos celebrata fuere Prannium Cereri ſacrum, Chium, Thaſium, Lesbium, Creticum, & apud Syracuſanos Polium, Coum, denique & Rhodium.

Celebrantur & alia pleraque loca uini bonitate, quæ omnia longum eſſet recenſere. propterea ſummatim ſubiiciamus, quod in compendium redegimus ex Plin. lib 14. cap. 10. Auguſtus, inquit, Setinum prætulit cunctis. Antea Cæcubo erat generoſitas in paluſtribus populetis. Secunda nobilitas agro Falerno. Naſcitur Gauranum in ſummis collibus, mediis Fauſtinum, imis Falernum. Albanæ uuæ ſunt prædulces. Surrentina in uineis tantùm naſcuntur, conualeſcentibus maximè probata propter tenuitatem, ſalubritatemque. nam quæ ſpiſſa ſunt, non adeò proſunt morbis. Surrentino medici nobilitatem dabant. Certant Maſſica æquè ex monte Gaurano. Præponuntur Calena, & quæ in uineis arbuſtisque naſcuntur, Fundana. Auguſtus probauit Mamertina, circa Meſſanam Sicilię genita. Potulana ab auctore dicta etiam laudantur. Retica Falernis tantùm poſthabentur à Virg. Etruriæ palmam Luna habet, Liguriæ Genua, inter Pyrenæum Alpesque Maſſilia. Hiſpaniarum Laletana,copia nobilitantur. Elegantia uerò Tarraconenſia, atq; Lauronenſia, & Balearica ex inſulis, Italiæ primis conferuntur. In ſumma gloria fuere Thaſium, Chiumq;: ex Chio, quod Aruiſium uocant: item Lesbium, quod ſponte naturæ ſuæ mare ſapit. Gratia eſt & Clazomenio.

Quid autem de Gallicis dicendum? de quibus ueteres ni-

hil ferè ſcriptum reliquerunt, ne alienæ gentis gloria ſuam ipſi deprimerent. exiſtimabant, fuliginem, & tenebras ſuis inductum iri, ſi de noſtratibus uerba facerent. ſciebant enim terram Gallicam populi uirtute omnium præſtantiſſimam, uini quoque gloria non eſſe inferiorem, immo & feliciorem multò. propterea hoc uelut conniuentes prætermiſerunt, quum tamen ſit in confeſſo Belnenſibus, Niuernis, Andegauenſibus, Aurelianis, Pariſinis meliora non reperiri, etiam ſi exotica omnia conferre libeat.

Sed iam noſtræ copiæ finem faciamus. nam tametſi curſim omnia, & uelut per tranſennam attigerimus, remque omnem leui, quod aiunt, brachio excuſſerimus: ſatis tamen hæc ipſis etiam litterarum heluonibus fore confido. Quòd ſi quis rem parum accuratè dicat curatam, curet curioſius. habebit ſaltem, ubi doctrinæ ſuæ, & eloquentiæ neruos exerceat.

LOCA DIVERSIS
REBVS CARENTIA.

CONGRVVM uidetur, ut rerũ copiam ſubſequatur pænuria. propterea paucis narrare conſtitui, quibus locis quæq; res deſint, ut animi paſcantur uarietate, quæ tantum uoluptatis conſueuit parere, quam tum ciborum diuerſitas, menſis. ſed iam hanc rumpamus glaciem, & iter aperiamus lectori.

Inſula eſt Carthaginem uerſus, Gauleegalata nomine, cuius terra Scorpionem dirum ánimal Africæ necat.

Dicuntur & in Clupea emori ſcorpiones.

Nilus unus omnium fluuiorum nullas expirat auras. Plin.

Sigaros Arabiæ eſt inſula, quam canes non intrant: expoſitique circum litora, errando moriuntur.

Tentyræ inſulæ crocodili non adnatant, olfactuque incolarum, ſerpentes fugantur.

Ceruos Africa propemodum ſola nó gignit, nec etiã urſos

Aſinis (quòd ſint frigoris impatientes) carent Pontus, & Scythia regiones frigidiſſimæ.

In Arabia Suillum genus non uiuit in ullo genere, maximè in regione Scænitarum populorum.

Muſtellæ in Bæotiam Lebadiã illatæ, ſolum ipsũ fugiunt.

In Ithaca lepores illati moriuntur extremis quidem in litoribus.

In Ebuſo Cuniculi non ſunt.

In Olympo Macedoniæ monte non ſunt lupi. Lupos quoq; non gignit Anglia, nec aliunde aduectos nutrit.

In Creta inſula non ſunt uulpes, nec urſi, nec ullum omnino maleficum animal præter Phalangium: item non ſunt Cerui, nec Apri, nec Attagenæ, nec Erinacei.

Plinius ait in Africa nec eſſe apros, nec ceruos, nec capreas, nec urſos.

Idem ait Cornicem nunquam Athenis aſpici.

Hirundines Thebarum tecta non ſubeunt, quoniam urbs illa ſępius capta ſit. nec Biziæ in Thracia cernuntur propter ſcelera Theſei.

In Creta inſula non ſunt Noctuę, & ſi qua inuecta ſit, emoritur. Rhodos aquilam non habet.

Larius lacus eſt Italiæ tranſpadanæ, ad quem Ciconiæ non tranſmeant.

In Fidenate agro iuxta Romam Ciconię nec nidum faciunt.

Picus Martius negatur eſſe in agro Tarentino.

Perdices non tranſuolant Bœotiæ fines in Attica.

Nõ eſt ulla auis in Põto inſula, in qua ſepultus eſt Achilles.

Ceraſi in Aegypto, nulla cura unquam potuere gigni.

Hedera non naſcitur in India, niſi in monte Mero.

In Aegypto & Syria reges, inopia abietis, cedro ad claſſes feruntur uſi.

Magudaris non prouenit in Cyrenaica regione.

Thymum herbam apibus gratiſſimam non habet Arcadia.

In Carina, monte Cretę, muſcæ non reperiuntur;

Templum quoque Herculis Romæ non ingrediebantur.

In Aegypto non naſcitur Hebenus arbor.

Tineæ in Thracia, & Phrygia non naſcuntur.

India neque æs,neque plumbum habet, ſed gemmis ſuis, ac margaritis hæc permutat.

Mures non ſunt in Paro inſula.

Daulis oppidum eſt non procul Delphis, ubi Lucinia non parit.

Herodotus ait nullos mulos gigni in Scythia, propter immenſum frigus.

Montes non habet Luſitania, teſte Strabone.

Cic. ait Anglos oleo carere, & uino, pro quo ceruiſia utantur.

Gauleon,regio Libyæ,ſerpentes non nutrit.

In Coronea Bœotiæ urbe talpa non gignitur.

AD ILLVSTRISSIMVM, MAGNÆ'QVE ſpei adoleſcentem, & regio prognatum ſanguine Franciſcum Cliuienſem Rauiſij Textoris carmen.

CVr ego nunc laudum preco tubicemque tuarum
Has tibi primitias, atque hæc monumenta laboris
Offero, & inculta fabricatum incude uolumen,
Laurigeris Franciſce, puer gratiſſime Muſis?
Hoc fecere tui mores, & candida uirtus:
Quæ quantum ſurgit numeroſis menſibus ætas,
Tantum habet augmenti, creſcitque augentibus annis.
Tanta tibi in niueo, tam clara eſt gratia uultu,
Tantus in ore lepos, tam claræ in corpore dotes;
Vt triplex habeat lapidoſo in pectore marmor:
Qui tantum ſpecimen non pleno prædicat ore.
Quo fit, ut hos noſter numeros tibi mittat Apollo.

FINIS.

VENETIIS apud Ioan. Gryphium.

M D LXVII.